

FORMES DE CREIXEMENT

URBANÍSTICA IIT 2017 + 2018 + 2019

UNIVERSITAT POLITÈCNICA
DE CATALUNYA
BARCELONATECH

ETSAB

Escola Tècnica
Superior d'Arquitectura
de Barcelona

DUOT

Departament
d'Urbanisme i
Ordenació del
Territori

iniciativa
digital politècnica
Publicacions Acadèmiques de la UPC

Colecció: Apunts DUOT

Idea original de la col·lecció: Eulàlia Gómez i Maria Rubert

Edició: Jordi Franquesa
amb Manuel Franco, Mario Jiménez, Aurora López, Anna Majoral,
Antonio Moro, Melisa Pessoa i Ferran Sagarra

Disseny i producció: Alba Baroja Fernández i Cristina Poza López

Drets d'autor:
Exercicis: Els seus autors
Textos i imatges: L'equip de producció i edició

Impressor: mediaACTIVE

L'objectiu d'aquest treball és merament acadèmic, sense fins lucratiu

ISBN digital: 978-84-9880-873-5
ISBN paper: 978-84-9880-872-8
DL: B 22108-2020

FORMES DE CREIXEMENT

URBANÍSTICA IIT 2017 + 2018 + 2019

Taras Adamovic, Eva Aguilera Ardid, Esteban Aimara Peralvo, Javier Alaez De La Mata, Sila Alarcón Ariza, Beatriz Ariño Cabau, Maroua Ben Kiran, Lina Benamar, Juan Busquets Sanromà, Gemma Campos Clemares, Francesco Caradonna Caimi, Joan Carazo Anglada, Roser Carbó Ventura, Wilmar David Cardenas Piñeros, Marc Cuevas Torres, Celia Diaz Blanco, Helena Duran Pons, Malika Elmhamdi, Guillermo Fernandez Cuadal, Albert Ferraz Xufre, Leonie Fest, Konstantin Flöhl, Bianca Florido Anaya, Andrea García Aladren, Lolita García Bindyuk, Jesus Adam Garcia Canaviri, Juan Garuti Crudele, Sònia González Pons, Álvaro González Pugach, Maria Gràcia Texidó, Oana Gramada, Linus Grimminger, Yadira Alejandra Guerra Galarraga, Gloria Sthefany Herrera Morales, Arnau Jiménez Esteve, Daniela Jordan Villarmin, Alina Kruk, Emilio Latorre Salcedo, Andrea Leal Santillan, Belen Linares Hidalgo, Pere Luna Mateu, Núria Marcé Escalé, Oscar Marin Torres, Pol Martínez Amat, Fernando Martínez Checa, Maurici Martínez Elias, Ignacio Martínez Valls, Angel Martinez Veloso, Pol Lluís Mateo Chedas, Anna Bettina Miettinen, Aina Milan Vidal, Júlia Monné Jensen, Carles Montasell Ponce, Dídac Morera Aumatell, Aleix Muntané Benito, Taron Muradyan Harutiunyan, Dolores Marcela Nemet, Ainhoa Olaortúa García, Rebeca Padial Fernández, Victor Daniel Palmucci Sanz, Mireia Pascual Micó, Maria Teresa Pennes Casla, Miquel Pérez Coronas, Oihane Perez Estrada, Laura Perez Lanagran, Laura Piazzzi, Miguel Pifarré Carrera, Alba Pons Álvarez, Marta Puig Gosálbez, Ricard Pujol Amat, Júlia Ramírez Martín, Joan Ribalta Vilella, Tura Rissech Bou, Pablo Rocabert Messa, Luis Gabriel Rodríguez Jordá, Teresa Romá Escolá, Guillem Rosal Grifoll, Laura Rubiralta Álvarez, Arnau Ruiz Barbasan, Aida Ruiz I Gómez, Julia Ruiz Jauregui, Helena Sampol Jover, Paola Sánchez Teulé, Alejandro Sanjuan Gancedo, Maria Sans Mercader, Irena Yi Serra Arroyo, Ana Teodora Sirbu, Mario Suárez Morán, Xin Sun, Pol Tallón Larrégola, Lluís Tejero Vila, Cristina Terricabras Jové, César Tomás Plata, Natalia Del Carmen Tomé Erpel, Llorenç Torres Beltrán, Yekaterina Tuznichenko, Diana Ugnat, Eddgar Jorginho Veliz Casamayor, Antoni Vidal Garcia, Lina Yahya, Xiaoxuan Yu, Younes, Zaidi Tous

Clara Albareda Arjona, Arnau Alberich Vilà, Elia Alejandre Romero, Alba Almansa Llamas, Julia Andrés Rodríguez, Raquel Andreu Rojo, Mar Ayala Casanovas, Marta Balea López, Alba Bardi Agüero, Ignacio Daniel Barquero Rodríguez De Llauder, Agustin Basilotta, Biel Bayés Capdevila, Alejandro Baygual Castelo, Carol Viviana Bejarano Vigo, Camelia Benchekroun, Elena Bosch Castañeda, Miquel Bravo Gómez, Guillem Busquets Rey, Juan Busquets Sanromà, Clara-Lucía Busquet Vinueza, Nicolas Caicoya Ros, Pere Cañellas Bisbal, Raimon Carnicer Crous, Adria Castilla Pujol, Ignasi Castillo Figueras, Alvaro Cercós Palomar, Damaris Claros Crespo, David Cuadrada Fabián, Pol Cuartero Parreu, Pol Cuscó Vives, Hanae Daoumi Daoumi, Francisco De Borja De Arquer Comella, Alberto De Navasqués Mañé, Daniel De Pérez-Cabrero Bassols, Carlos Santiago Dominguez Grullon, Silvia Duque Lapeira, Felip Ecomard Puig, Jefferson Romario Farez Marfetan, Sara Farran Colell, Yago Fernández Barriuso, Ignasi Ferran Plans, Joan Ferra Palau, María Alejandra Flórez Castillo, María Forniés Campos, David Frutuoso Trujillo, Aída Gallego Abad, Pere Galmés Llitesas, Jesus Adam Garcia Canaviri, Juan García Palacios, Pol García Vidal, Leslie Gloria Gerecz Del Águila, Isabel Gismero Torta, Caio Gonçalves Ferreira, Marlene Betsabé González Brunner, Joan Graell Collell, Marlon Israel Guallichico Paez, Yadira Alejandra Guerra Galarraga, Fabiola Hermida Vaqueiro, Sandra Hermoso Martínez, Haneul Hong, Greta Melanie Idrogo Mostacero, Qiqiong Jin, Natalia Juarez Esteban, Oriol Jutglar Lozano, Lluís Ladaría Gaya, Daniel Lascurain I Feliu, Emilio Latorre Salcedo, Niklas Lenz, Siyuan Li, Wei Liu, Borja Lopez Regueira, Raquel López Ruiz, Albert López Suñé, Maria López Vidal, Elisa Luengo García De Gurtubay, Aina Macedo Coll, Meritxell Martínez Barril, Miguel Martínez Gómez, Meritxell Martinez Palomar, Gabriela Martin Vega, Matias Mas Lacasa, Pol Lluís Mateo Chedas, Jhon Carlos Maza Saca, Luis Méndez Fernández, Erick Jordy Merchán Preciado, Xinmiao Mo, Sofia Moreira López, Pablo Mosquera Couñago, Albert Nebot Molas, Emma Palem, Víctor Palomar Seijo, Martí Pardo Llorente, Julia Pardo Poch, Kelly Peralta Tabucol, Camila Pérez Humana, Lisa Pfeifer, David Piquer Viñe, Laia Plana Robles, Diego Andrés Quirós Corrales, Andreu Ramirez López, Elia Ripoll Nalvarte, Pedro Robles Ruiz, José Mauricio Rodríguez Chávez, Daniel Rodríguez Domènech, Javier Roig Iglesias, Gloria Rondón Pérez, Natalia Ros Rey, Àlex Roy Valero, Elena Rubio De La Corte, Ivan Ruiz Leal, Alex Samsudean, Patricia Sanchez Perez, Guillermo Sánchez Redondo, Aniol Sancho Subiranas, Ainoa Sarrabayrouse Freytes, Sebastià Seguí Pirelló, Oscar Serrano Ruiz, Marc Solà Sánchez, Youssef Sordo Achaach, Laurelie Steen, Alvaro Suarez De La Fuente, Martí Sugrañes Grané, Laura Tarazona Miravet, Dayra Gissela Toaquiza Chusin, Llorenç Torres Beltrán, Ane Txintxurreta Ballina, Ilia Verzakov, María Viaplana San Miguel, Marc Vidal Badia, Luis Fernando Villamil Cadena, Kasparas Visockas, Yue Xu, Mey Inés, Yamamoto Rivera, Tatsiana Yatsevich, Younes, Zaidi Tous

Els dibuixos d'aquesta publicació són treballs del curs d'**Urbanística II-T** de l'Escola d'Arquitectura de Barcelona durant el quadrimestre de primavera de 2017/2018 i 2018/2019.

FORMES DE CREIXEMENT

ÍNDIX

12	PRESENTACIÓ
14	PROGRAMA DEL CURS
22	CLASSES TEÒRIQUES
42	I. CIUTAT I FORMA/CIUTAT I PERIFÈRIA
	E1. Redibuixat d'un fragment de ciutat
64	II. CIUTAT I FORMA/CIUTAT I TERRITORI
	E2. Redibuixat d'una ciutat
118	III. FORMES DE CREIXEMENT
	E3. Anàlisi de la malla morfològica
138	IV. CREIXEMENT DE LA CIUTAT
	E4. Reinterpretació d'un model d'assentament. Proposta
194	CLOENDA
198	BIBLIOGRAFIA RECOMANADA

E1

E2

E3

E4

JORDI FRANQUESA

PRESENTACIÓ

PRE

La present edició pretén reflectir la metodologia de treball i els resultats dels estudiants de l'assignatura d'Urbanística II que venim realitzant en els darrers anys. Després de que l'estudiant fa una primera immersió en el món de la urbanística en el primer quadrimestre, on analitza els diferents elements bàsics urbans en la configuració de les nostres ciutats (els carrers, les places i els edificis), en aquest segon quadrimestre l'estudiant fa una mirada simultània sobre aquests elements, per tal d'entendre la configuració i singularitats dels teixits que conformen la ciutat. Aquesta lectura ha de permetre que l'estudiant pugui raonar sobre el paper i funcionalitat dels diferents fragments de la ciutat, per tal de ser capaç d'entendre i orientar les futures actuacions sobre ella que haurà d'afrontar.

Al final d'aquesta primera formació urbana dels seus estudis, l'estudiant és capaç d'entendre les dinàmiques i les formes del fet urbà, i per tant, podrà començar a redissenyar-lo en funció de les seves intuïcions, inquietuds i valoracions sobre els inputs que cal tenir present per garantir una intervenció que pugui derivar en una millora de la qualitat de vida dels ciutadans.

FORMES DE CREIXEMENT

PROGRAMA DEL CURS

PRG

El primer curs d'urbanisme va introduir l'estudiantat a la lectura de la ciutat, ja que només entenent el seu funcionament i la seva diversitat podrem intervenir en ella amb encert i rigor. Per fer-ho, vàrem reconèixer quins són els seus elements constituents, entendre les seves singularitats i característiques, així com les seves interrelacions.

Al final del curs varem ser capaços de comprendre què aporta cada un d'aquests elements constituents —carrers, places i edificis— en el conjunt de la complexitat de la ciutat, i varem entendre que aquesta no és un simple sumatori d'aquests elements, i varem poder llegir-la a partir d'una mirada més lúcida i comprensible, i acostar-nos així a la seva complexitat.

El curs d'Urbanística II preté fer una mirada més àmplia sobre la complexitat de la ciutat, atenent a les relacions entre aquests elements i en la definició dels teixits urbans i les seves singularitats i diversitats. Per això l'atenció se centra en estudiar la morfologia d'aquests teixits, en especial els corresponents al centre històric, la suburbana, l'eixample, el polígon residencial i el teixit d'habitatges unifamiliars aïllats, però també es fa una mirada sobre els tipus de teixits més contemporanis.

OBJECTIUS

L'assignatura aporta cultura urbanística, però sobre tot eines i mètode. Els seus objectius principals els podem resumir així:

1. Conèixer alguns exemples de referència i algunes peces clau de l'urbanisme.
 - a. Adquirir un mètode rigorós de lectura, anàlisi i interpretació de la ciutat.
 - b. Conèixer els elements fonamentals sobre els que es construeix la ciutat.
 - c. Comprendre el funcionament d'aquests elements.
2. Comprendre les interrelacions entre aquests elements, i la seva aportació en la definició de la ciutat.
3. Adquirir criteri per intervenir a la ciutat per poder intervenir en ella de manera coherent i argumentada.

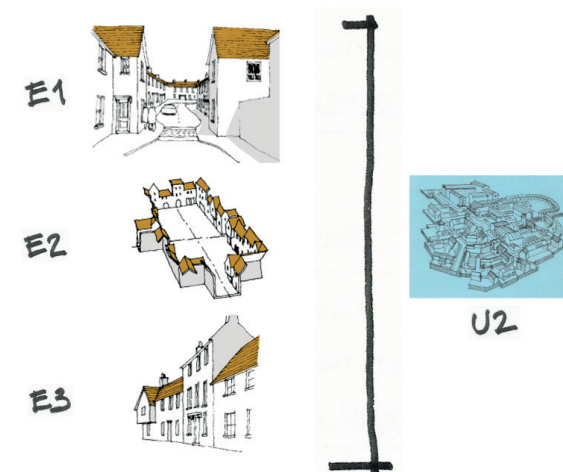
CONTINGUTS

El curs planteja l'anàlisi i estudi de les ciutats i de les seves formes de creixement, entenent la ciutat com un sumatori de processos de formació que, sovint, generen un mosaic morfològic en la ciutat. El curs es centra en dos períodes clars de la construcció de la ciutat. El primer període abasta la ciutat preindustrial, i el segon continua amb la ciutat industrial i postindustrial.

Però parlar de morfologia i teixits implica atendre a una gran diversitat d'aspectes relatius al funcionament implícit de la ciutat, i que generen sovint sinèrgies entre ells de tot tipus. Això vol dir que cal també prestar atenció a:

- Les vies, els carrers, els bulevards, les avingudes i els passatges.
- Els espais de la mobilitat.
- Cantonades, nodes, places, jardins: mesures, formes i caràcter.
- Els espais de l'activitat pública. L'espai de trobada.
- Els espais de la col·lectivitat. L'intercanvi social.
- Usos de la planta baixa i vincle amb l'espai públic.
- La divisió del sòl. Edificis i equipaments.
- Morfologia de la parcel·lació i l'estructura de l'ocupació del sòl.
- El sòl privat i el sòl públic.
- Edificació i tipologies. Organització de l'edificació residencial.
- Unitats d'agregació. Repeticions, singularitats, patrons.

En el següent organigrama podem veure com el curs d'Urbanística 1 s'articula al voltant del tres elements comentats, i que signifiquen la base de coneixement necessària per poder abordar l'estudi dels teixits que és el tema principal d'Urbanística 2.

ORGANITZACIÓ DEL CURS

El curs s'organitza al voltant de quatre exercicis que es desenvolupa en grups variables d'estudiants, i que es treballen majoritàriament durant les sessions de tres hores dels divendres, que són de taller. Aquestes sessions van acompanyades de les sessions dels dijous, d'una hora, i de format variable, en les que hi ha sessions teòriques, així com altres activitats complementàries en funció dels continguts que es van desplegant al llarg del curs.

Les activitats previstes doncs al llarg del curs són les següents:

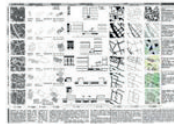

1. Sessions teòriques.
2. Activitats a les sessions teòriques.
3. Sessions de taller.

En el quadre de la dreta s'especifiquen els continguts específics de cada un dels quatre exercicis principals, així com el mètode emprat en cada cas i els objectius d'aprenentatge que es destinen a cada un d'ells. Els primers tres exercicis són d'anàlisi de la ciutat i la seva morfologia.

Les classes teòriques

Al final de cada sessió teòrica es fa una breu activitat que cal lliurar abans de sortir de la classe. Les sessions van ser les següents:

- T1 - El centre històric
- T2 - La suburbana
- T3 - L'eixample
- T4 - Els polígons
- T5 - La ciutat jardí
- T6 - La ciutat marginal
- T7 - El teixit contemporani
- T8 - Teixit industrial
- T9 - Conceptes i models

	CONTINGUTS	EXERCICI	MÈTODE	APRENENTATGE
ANÀLISI	CIUTAT FORMA CIUTAT PERIFÈRIA	E1 ANÀLISI BESSOS 	Reduït d'un fragment de ciutat	Comprensió de la complexitat de la ciutat
	CIUTAT FORMA CIUTAT TERRITORI	E2 ANÀLISI D'UNA CIUTAT 	Reduït d'una ciutat	Comprensió de la ciutat vers l'entorn i els límits
	FORMES de CREIXEMENT	E3 ESTUDI TEIXITS 	Anàlisi de la malla morfològica	Comprensió de les formes de creixement
PROPOSTA	CREIXEMENT de la CIUTAT	E4 PROJECTE de la CIUTAT 	Reinterpretació d'un model d'assentament	Aplicació dels creixements previstos en la construcció de la ciutat

Estructura del curs

El treball

Cada un dels blocs implica la realització d'un treball per grups de 2 persones, que consisteix en l'anàlisi, valoració i discussió d'un o dos exemples d'elements urbans corresponents a cada temàtica. Aquest treball es tradueix en una entrega al final de cada bloc, els dimecres, que consisteix en tres fulls A3 d'anàlisi, més un A3 de conclusions. Cal afegir, a més, en un últim A3, la fitxa d'aprenentatge que tot seguit es detalla. Tots els treballs s'entreguen en format digital via Atenea.

La Fitxa d'aprenentatge

La fitxa és individual per a cada estudiant. En un A4 s'ha de respondre a tres preguntes.

1. Quin és l'argument principal que n'extreus del treball?
2. Quins aspectes creus que hauries de millorar?
3. Quines noves preguntes i inquietuds et genera aquest treball?

El portafoli

A més de les tasques abans esmentades, cal al llarg del curs elaborar un portafoli o dossier sobre les sessions i activitats realitzades, per tal de que es disposi al final de curs d'un document resum de l'assignatura. Aquest document cal que estigui degudament endreçat, amb portada i índex, en format pdf A4, i ha d'incloure els apunts de les sessions teòriques i les diferents activitats, així com textos i material que s'hagi facilitat. Aquest document en pdf pot ser substituït per un document digital similar a una pàgina web, en el suport que es cregui més adient (wix, wordpress, google sites, blog, etc...), tal i com s'explica en l'apartat de tasques complementàries.

Tasques complementàries

A més de les activitats programades, es pot presentar un portafoli més elaborat per tal de pujar la nota. Aquest portafoli ha d'incloure, a més del que s'ha comentat més amunt, unes reflexions pròpies sobre aquests continguts, a més d'aportacions personals, tenint en compte que les reflexions que els estudiants poden fer a aquests continguts pot significar arribar a un coneixement profund sobre la disciplina i els coneixements que van adquirint. Es facilita una plantilla per poder elaborar aquest document (<https://sites.google.com/site/u2tardesetsab/>) on s'inclouen els criteris.

Ciutat i Formes de Creixement

Urbanística II Tardes - Curs 2018/2019

1 31/1 gn/fb	Presentació		E1	
	Taller - Inici E1			
2 7/8 feb	T1 - El centre històric			
	Taller			
3 14/15 feb	T2 - La suburbana		E2	
	Taller			
4 21/22 feb	Selecció Treballs	Entrega E1 (dj 21 feb a les 14:30)		
	Taller - Inici E2			
23 febrer - Exposició				
5 28/1 fb/mç	T3 - Els Polígons d'habitatge		E3	
	Taller			
6 7/8 març	T4 - El teixit contemporani			
	Taller			
7 14/15 març	T5 - L'eixample	Entrega E2 (dj 14 març a les 14:30)	E4	
	Taller - Inici E3			
8 21/22 març	T6 - La ciutat jardí			
	Taller			
9 28/29 març	T7 - La ciutat marginal		E4	
	Taller			
10 4/5 abril	T8 - Teixit industrial			
	Taller			
11 11/12 abril	T9 - Models	Entrega E3 recomanada	E4	
	Taller - Inici E4			
Setmana Santa				
12 25/26 abril	Taller	Entrega E3 (dj 25 abril a les 14:30)		
	Taller			
13 2/3 maig	Taller		E4	
	Taller			
14 9/10 maig	Taller			
	Taller			
Entrega E4 + dossier/portfoli (dj 16 maig a les 14:30)				
Examen final / Lliurament exercicis refets dv 31/05/2019 a les 14:30				

CLASSES TEÒRIQUES

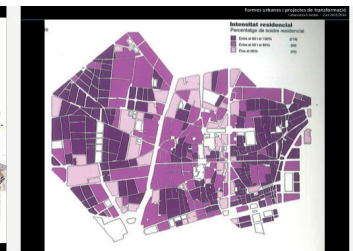
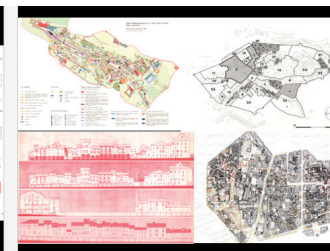
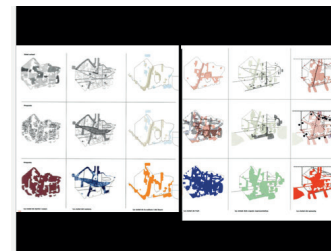
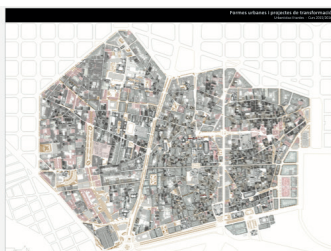
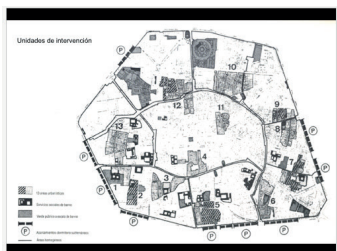
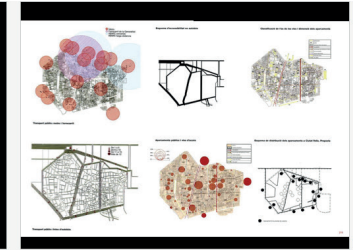
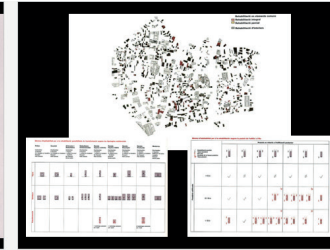
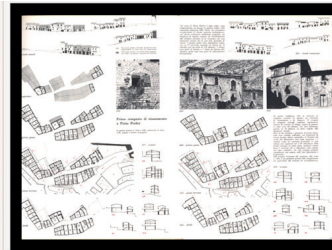
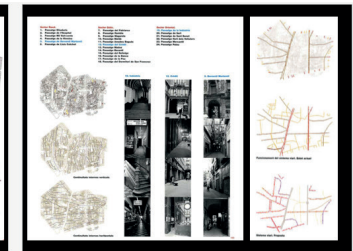
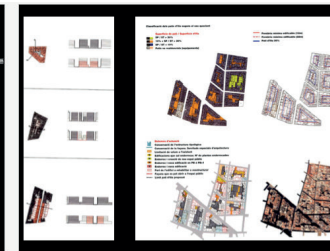
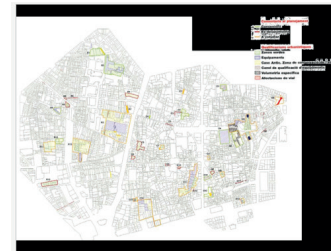
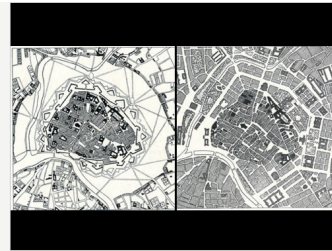
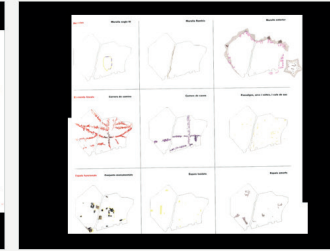
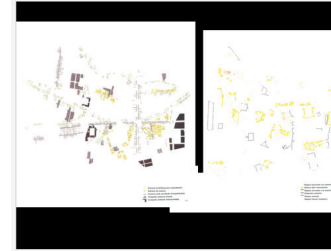
TQS

- T1 - El centre històric
- T2 - La suburbana
- T3 - Els polígons d'habitatge
- T4 - El teixit contemporani
- T5 - L'eixample
- T6 - La ciutat jardí
- T7 - La ciutat marginal
- T8 - Teixit industrial
- T9 - Models

T1 - El centre històric

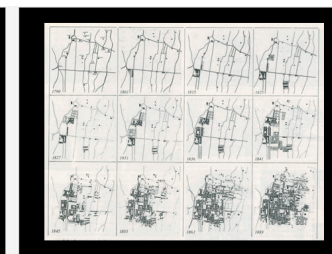
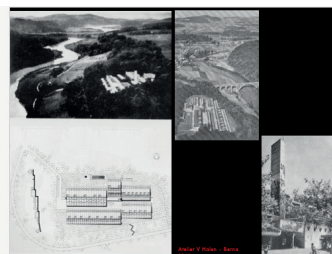
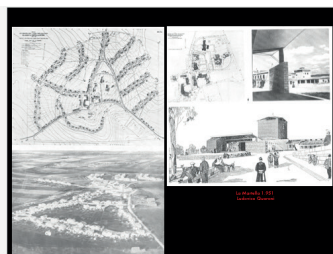
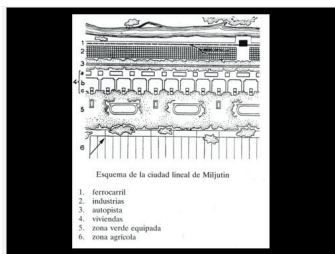
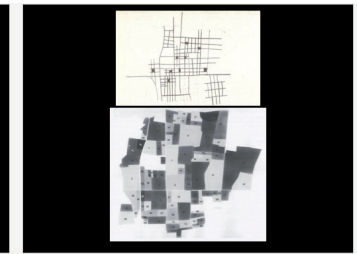
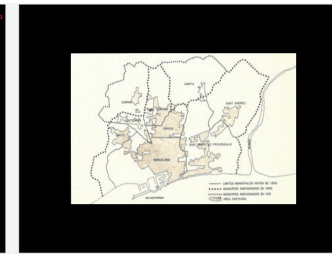
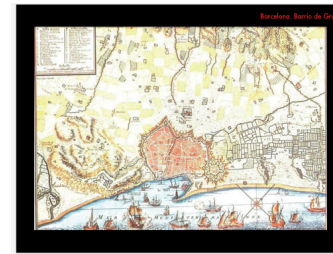
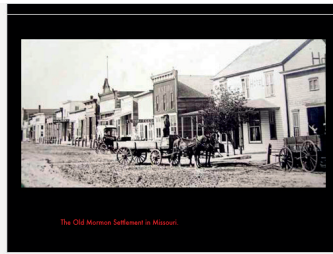
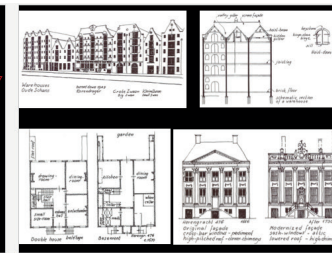
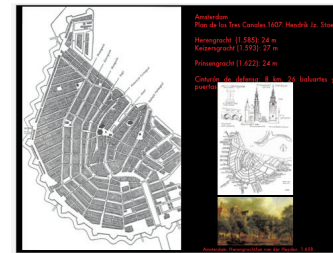
La primera sessió teòrica aproxima l'estudiant als trets i característiques principals dels centres històrics. S'aborden qüestions com l'origen de la seva formació, la seva consolidació al llarg del temps, les seves tipologies edificatòries singulars, el paper dels equipaments en la seva formació i les característiques de l'estructura viària.

T2 - La suburbana

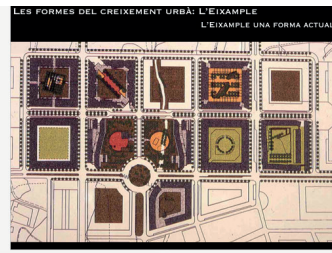
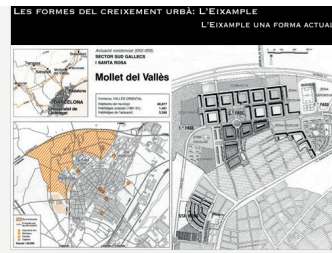
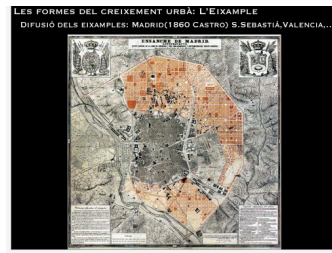
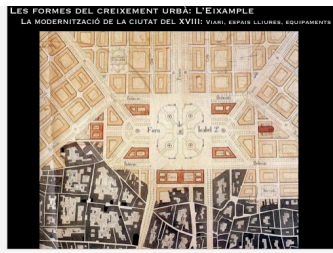
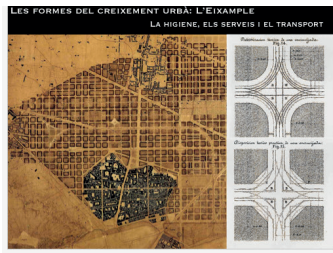
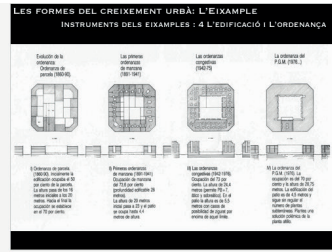
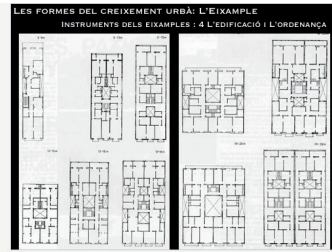
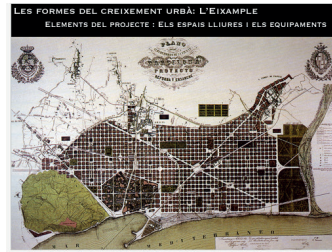
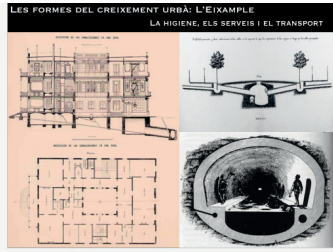
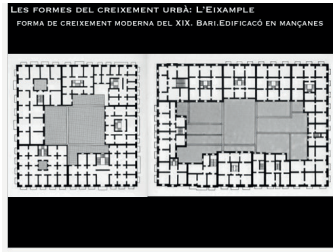
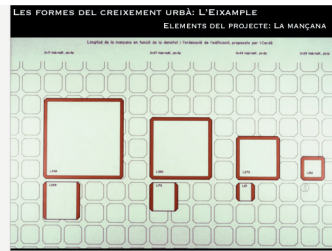
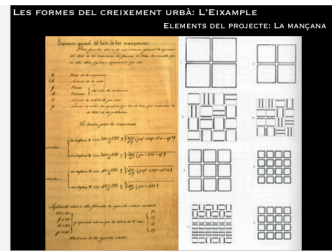
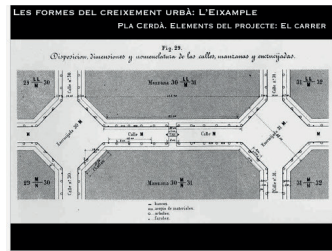
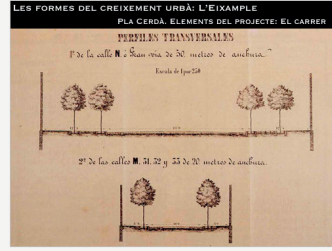
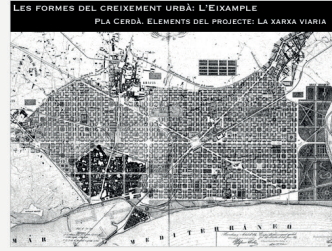
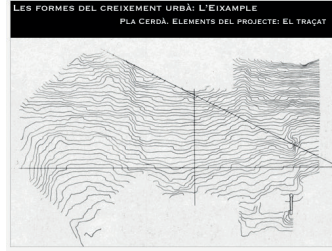
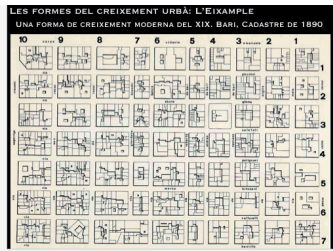
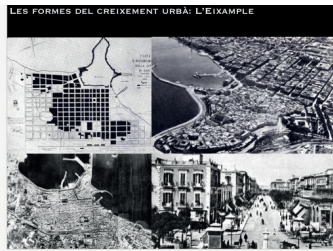
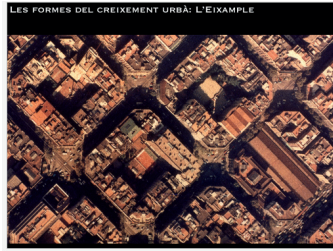

La suburbana suposa un tipus de creixement lineal present en moltes ciutats. La sessió descriu el seus orígens i la seva relació innata amb el traçat, els fragments de ciutat en malla que treballen amb la parcel·la suburbana, així com també s'expliquen alguns projectes més contemporanis basats en la configuració lineal.

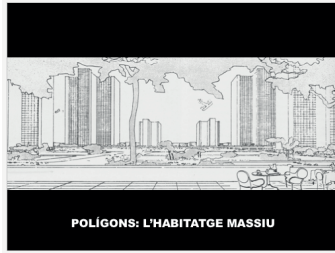

T3 - L'eixample

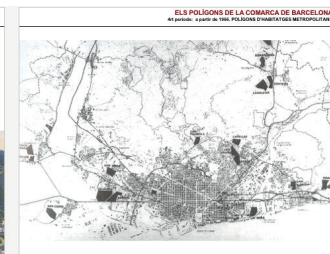
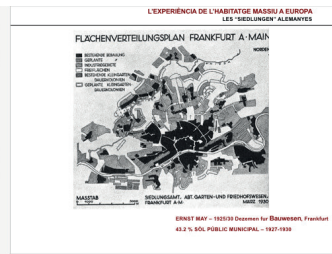
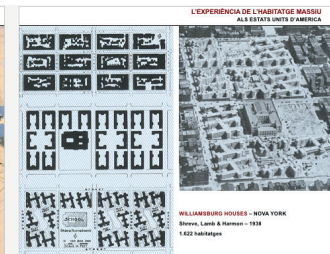
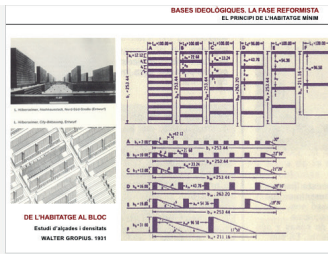
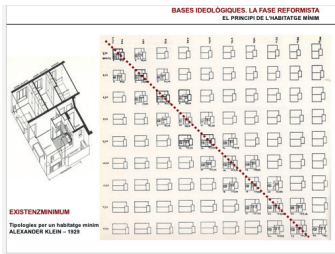
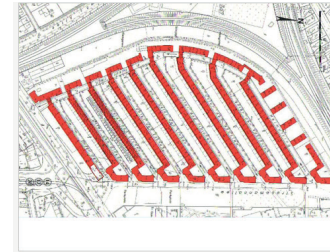
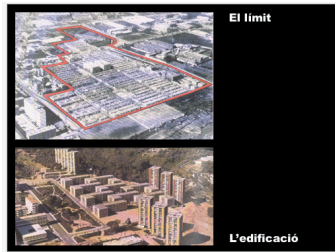
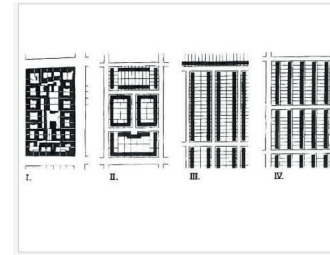
En l'aproximació als eixamples s'expliquen els precedents i alguns exemples de creixements projectats d'algunes ciutats europees, per a centrar-se la major part de la sessió en l'Eixample de Barcelona, on s'analitzen els processos de formació, les configuracions tipològiques i les estratègies estructurals del teixit.

T4 - Els polígons

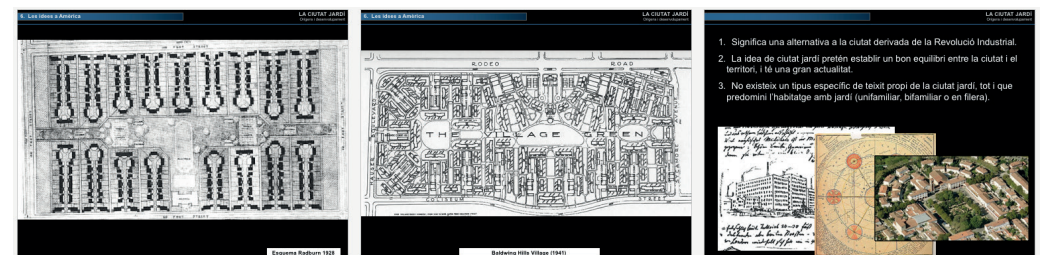
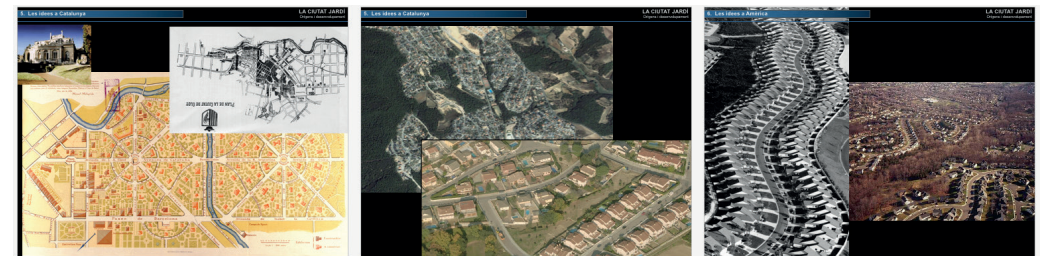
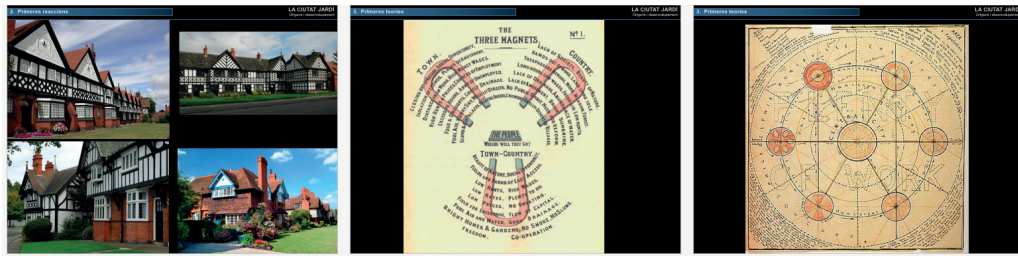
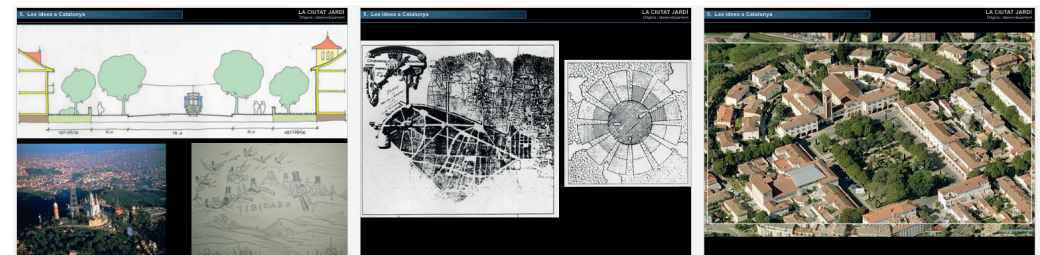
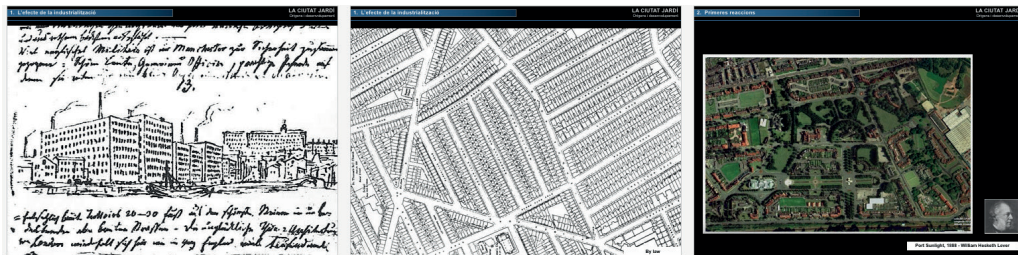
La repercussió de les arquitectures del moviment modern suposen el fil argumental darrera de la sessió sobre els polígons residencials, i es descriuen les estratègies urbanes d'aquestes intervencions, fent èmfasi en les seves virtuts, així com també en les seves mancances quan al canvi d'escala a la ciutat.

T5 - La ciutat jardí

El fenomen de la ciutat jardí s'explica des dels seus orígens a finals del segle XIX, i s'incideix en el nou model de ciutat que suposa, explicant els projectes més emblemàtics d'aquest moviment i les seves estratègies compositives, per acabar explicant les seves múltiples versions en la ciutat contemporània.

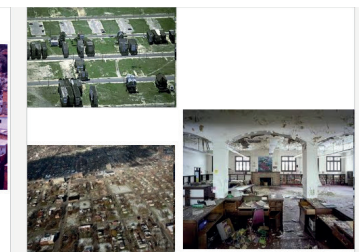
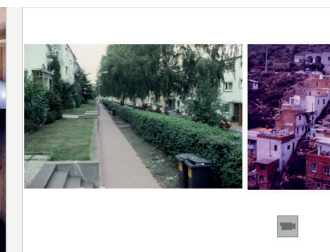
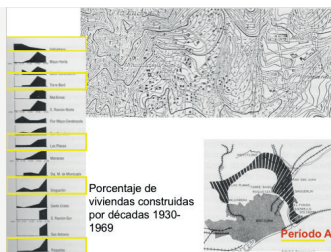
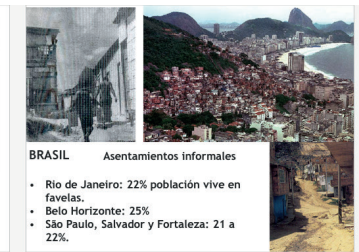
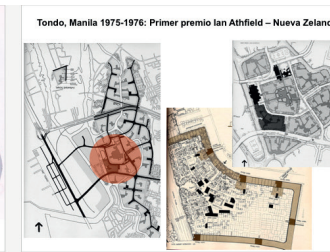
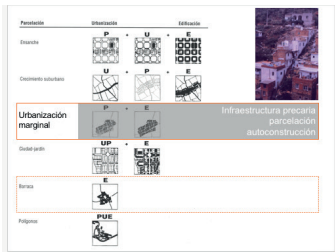

1. Significa una alternativa a la ciutat derivada de la Revolució Industrial.
2. La idea de ciutat jardí pretén establir un bon equilibri entre la ciutat i el territori, i té una gran actualitat.
3. No existeix un tipus específic de teixit propi de la ciutat jardí, tot i que predomini l'habitatge amb jardí (unifamiliar, bifamiliar o en filera).

T6 - La ciutat marginal

En aquesta sessió s'aborda en profunditat els teixits informals i l'autoconstrucció. Es discuteix les condicions sota les que es generen aquests tipus de teixit, i es valoren els processos de consolidació, incidint en les seves mancances i les problemàtiques que generen, tant des del punt de vista físic com social.

T7 - El teixit contemporani

La Construcció de la Ciutat Contemporània a Catalunya. 1979-2019.

Francesc Peremiquel Lluç
Joan A. Fortuny Vila
12 de març de 2020

1

La discussió se centra en l'aproximació al teixit contemporani de les darreres dècades, en tant que és sensiblement diferent de les anteriors formes de creixement, en tant que esgrimeixen recursos i gestions diferents, al mateix temps que mostren tipologies diversificades amb resultats més complexos des del punt de vista urbà.

13

14

15

Context de partida. Venim de les formes de creixement...la ciutat desmanegada.

La transformació de les ciutats provoca la transformació del territori i el reorganament de les xarxes.

7

19

20

21

El centre Plàstic. La nova morfologia de l'Espai Públic.

8

9

19

20

21

Planyig de Plaça Pàgols a La Seu Vella

Planyig de Plaça de Sant Joan a La Seu Vella

Ciutat Residencial a La Seu Vella

8

19

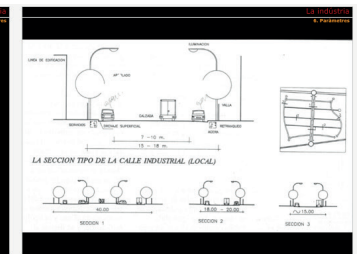
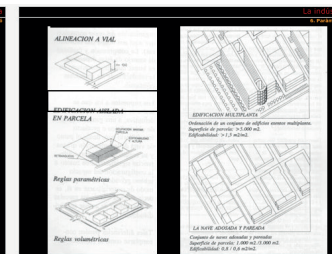
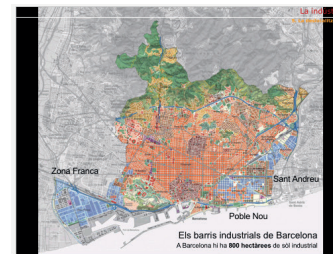
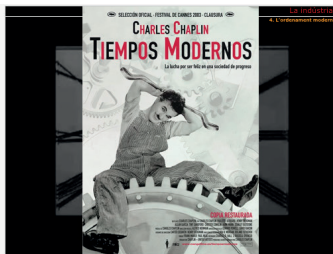
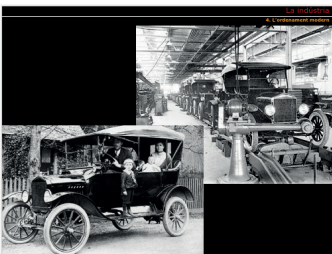
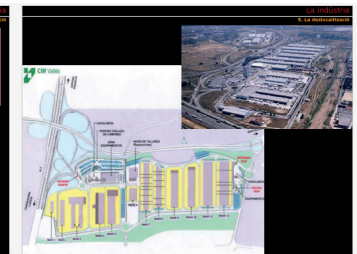
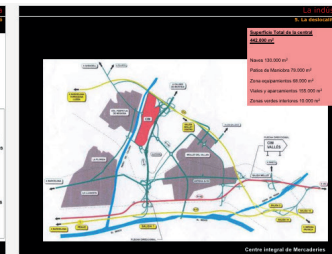
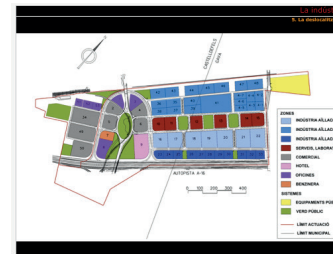
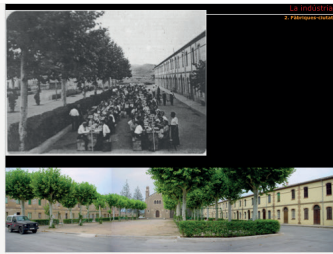
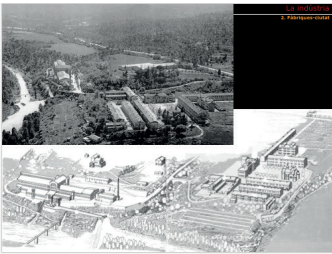
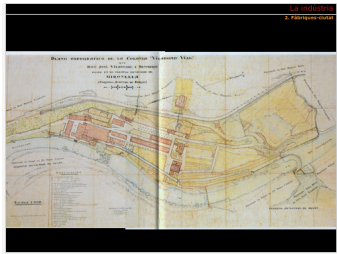
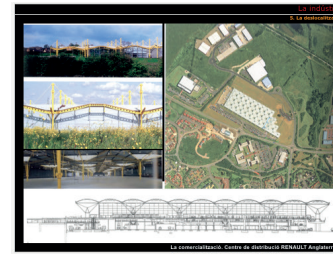
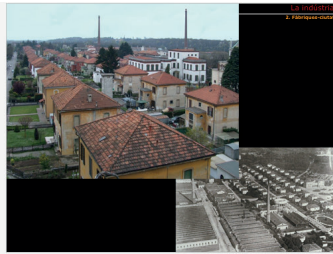
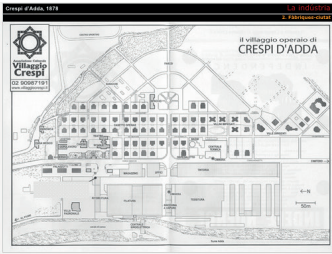
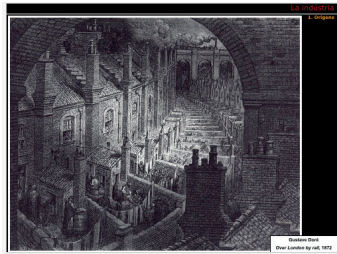
20

21

T8 - Teixit industrial

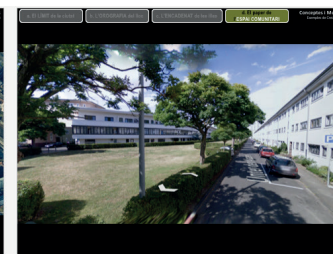
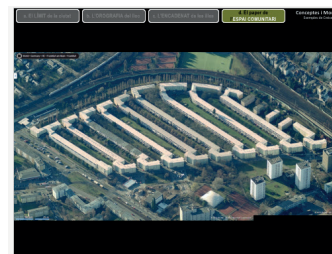
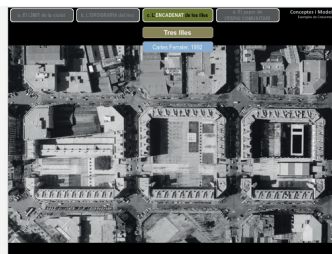
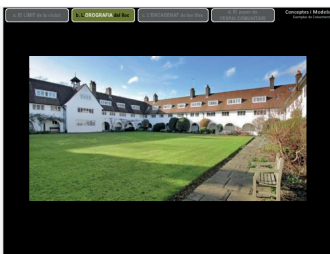
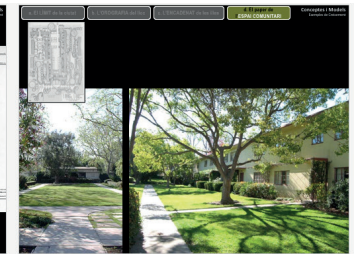
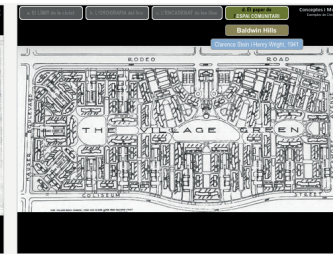
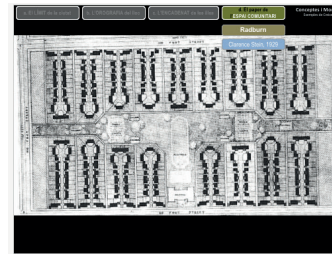
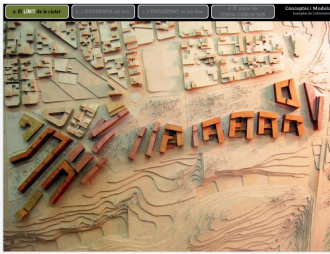
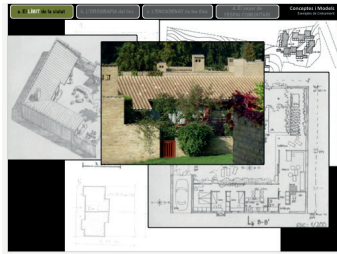
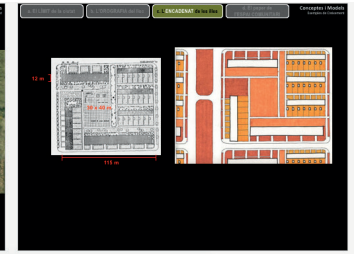
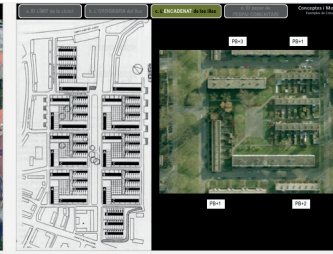
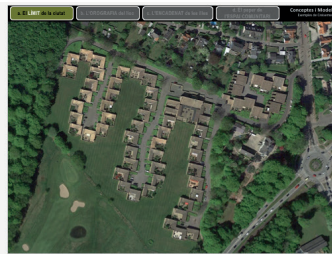
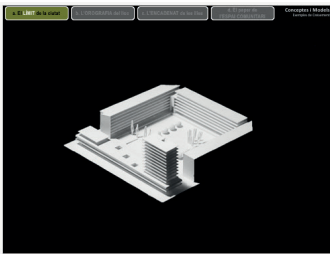
La producció de la ciutat i la seva traducció en els teixits industrials és un tema important en la configuració de les nostres ciutats. En aquesta sessió s'expliquen les estratègies urbanes per compatibilitzar aquest teixit en els assentaments residencials, i es valoren els seus requisits funcionals i les seves singularitats.

T9 - Conceptes i models

La darrera sessió és eminentment instrumental, i exposa tot un seguit d'exemples de paquets residencials que pretén recolzar el darrer treball pràctic dels estudiants, en la mesura en que hauran d'escollir un d'aquests exemples per tal de plantejar un creixement residencial en la ciutat que hagin escollit.

L'objectiu del primer exercici és realitzar una atenta mirada sobre la forma de la ciutat i comprendre la seva configuració. Amb aquest propòsit, el treball que es planteja consisteix en redibuixar un fragment de la ciutat mitjançant un codi de dibuix preestablert, com a eina interpretativa de lectura i comprensió de la realitat urbana, sense buscar encara una interpretació personal de l'estudiant sobre el teixit en què es treballa (una tasca que s'abordarà en un posterior exercici), i incidint en l'aproximació atenta sobre la complexitat de la forma de la ciutat, els buits i plens, els espais lliures, el traçat viari, el gra urbà i les infraestructures associades. L'exercici ha de servir per a comprendre la complexitat de la ciutat mitjançant aquest redibuixat.

EXERCICI 1 - CIUTAT I FORMA/ CIUTAT I PERIFÈRIA

E1

CONTINGUT

Amb aquest propòsit, per tant, s'ha plantejat el redibuixat de 6 fragments del tram del riu Besós i el seu àmbit urbà, des del nus de la Trinitat i fins a la desembocadura del riu, a escala 1:2000, a realitzar en grups de quatre estudiants per a cada un dels 6 trams. Cada fragment abasta 800 m x 2.400 m, i implicarà la realització de plànols de 40 cm x 120 cm. Es demana prestar atenció als teixits urbans, però també i especialment a la configuració del riu i de les seves vores.

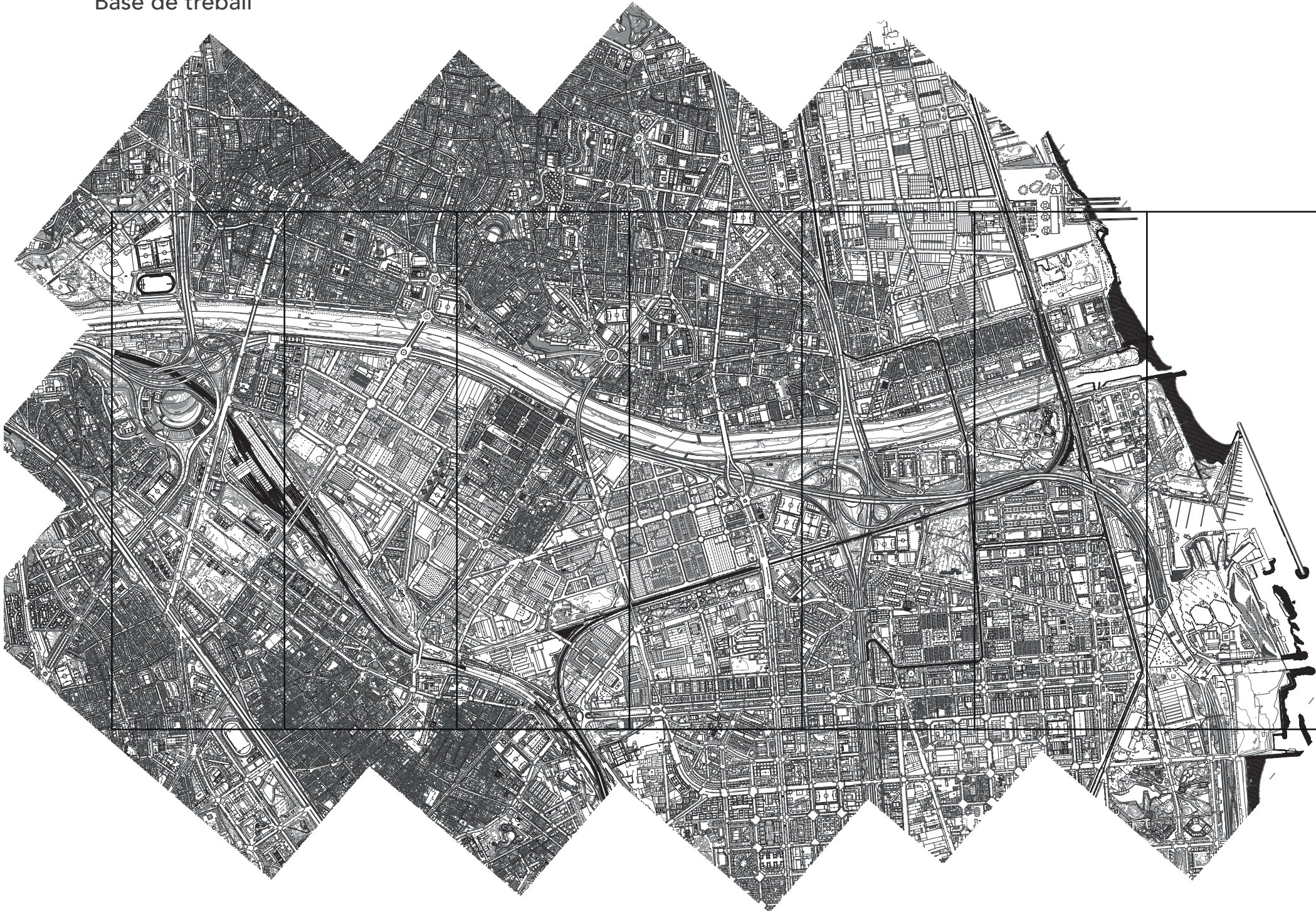
Es posa a disposició dels estudiants les bases en paper, sobre les quals cal superposar un paper sulfuritzat sobre el que es redibuixa a mà un dels sis àmbits assignats, cuidant d'emprar el material de dibuix adient per a cada element que configura cada sector. El treball es lliura per tant en format paper.

Exercici: Redibuixat d'un fragment de ciutat >

Exposició al Besòs

Algunes imatges de l'exposició sobre el Besòs que es va dur a terme a la Fabra i Coats.

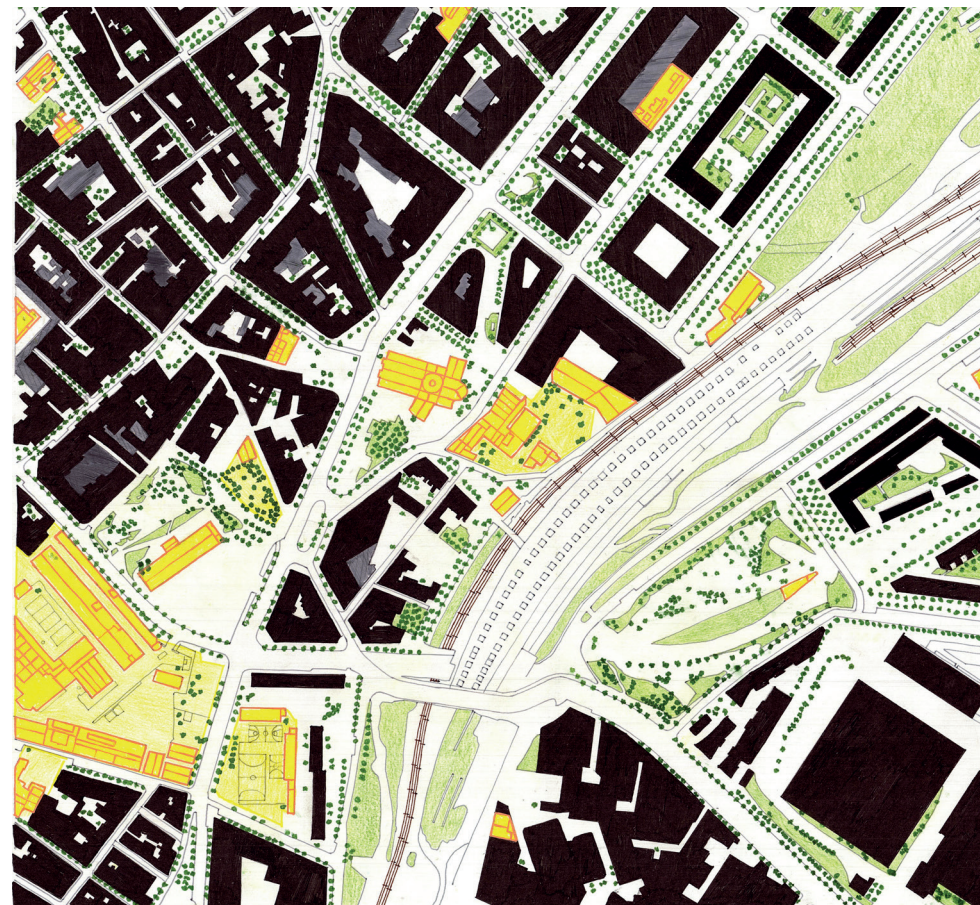

Comparatiu fotoplànols i dibuixos

Font: Google Earth

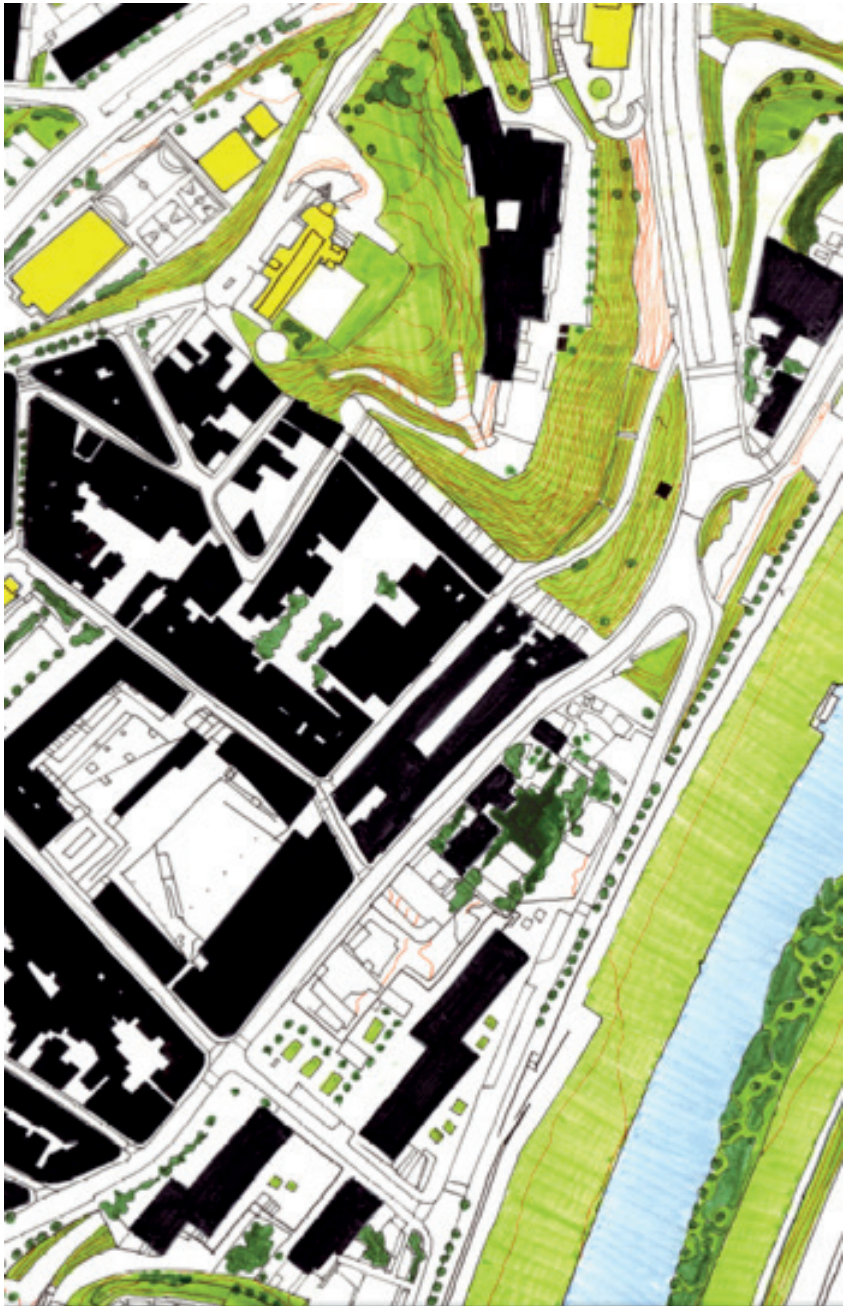

Imatge: Tram 2 Ilia Verzakov, Ane Txintxurreta, Gabriela Martin, Lluís Ladaria

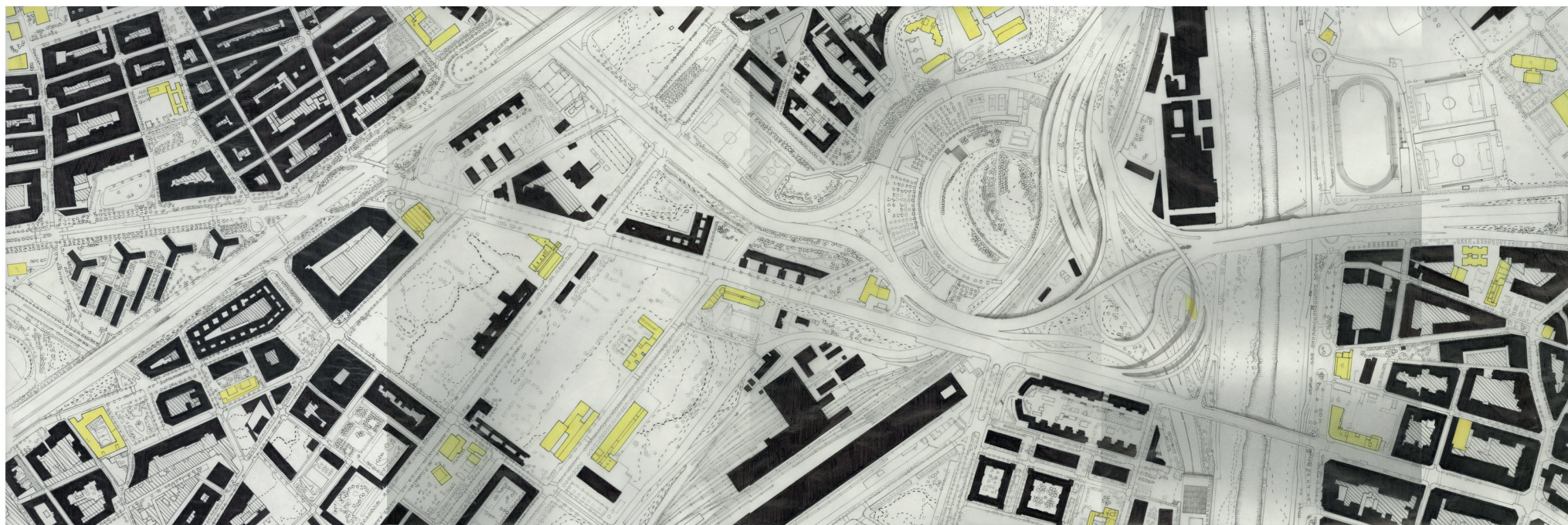
Comparatiu fotoplànols i dibuixos

Font: Google Earth

Imatge: Tram 3 Raquel Andreu, Marc Solà, Damaris Claros

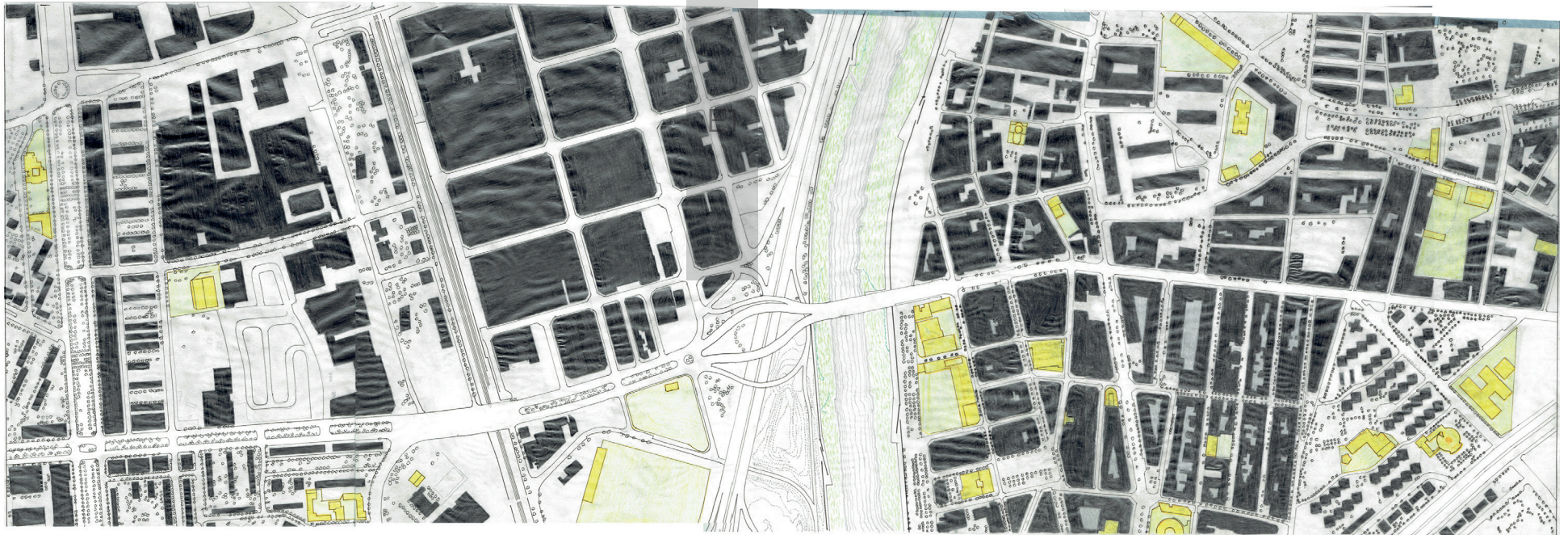
Imatge Tram 1 Camila Perez, Pedro Robles,
Pablo Mosquera, Jesus Adam Garcia

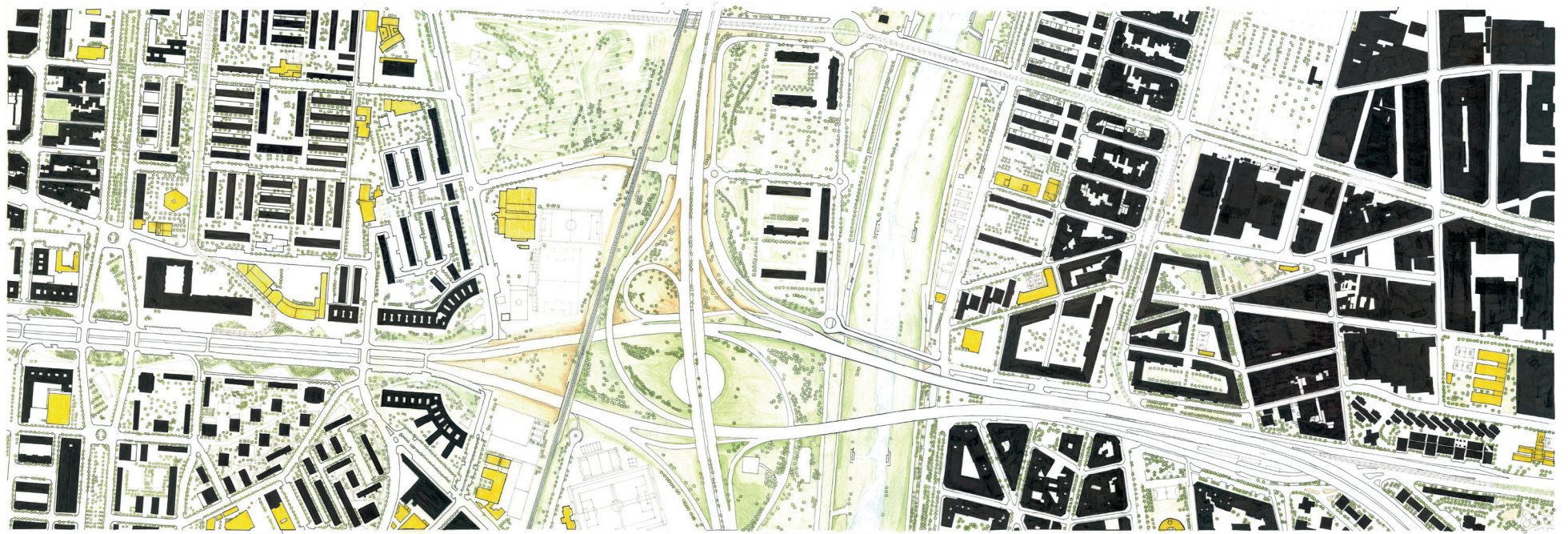
Imatge Tram 2 Ilia Verzakov, Ane Txintxurreta,
Gabriela Martin, Lluís Ladaria

Imatge Tram 3 Raquel Andreu,
Marc Solà, Damaris Claros

Imatge Tram 4 Youssef Sordo, Erick Merchán,
Martí Sugañes, Alvaro Suárez

Imatge Tram 5 Greta Idrogo, Niklas Lenz,
Dayra Toaquiza, Tatsiana Yatsevich

Imatge Tram 6 Carlos Dominguez, Marc Vidal,
María Flórez, Patricia Sánchez

Imatge d'esquerra a dreta:
Tram 1 Camila Perez, Pedro Robles, Pablo Mosquera, Jesus Adam Garcia
Tram 2 Ilia Verzakov, Ane Txintxurreta, Gabriela Martin, Lluís Lladria
Tram 3 Raquel Andreu, Marc Solà, Damaris Claros
Tram 4 Youssef Sordo, Erick Merchán, Martí Sugrañes, Alvaro Suárez
Tram 5 Greta Idrogo, Niklas Lenz, Dayra Toaquiza, Tatsiana Yatsevich
Tram 6 Carlos Dominguez, Marc Vidal, María Flórez, Patricia Sánchez

Fotografia de la penjada dels documents a l'aula

La ciutat està composta per àrees homogènies que contenen un o diversos barris. Es distingeixen les unes de les altres pel destí i la forma i estan compostades pels elements estudiats a Urbanística I: carrers, places i edificis. Tenen límits que poden ser topogràfics (relleu abrupte, canvi de pendent, d'orientació, costa...) o artificials (murs, infraestructures, límits administratius o urbanístics imposats...) o simplement constituïts pel fet d'haver-se format en un moment històric diferent de les àrees veïnes o amb components diferents.

EXERCICI 2 - CIUTAT I FORMA/ CIUTAT I TERRITORI

E2

Les formes urbanes, també poden ser anomenades formes de creixement, atès que corresponen a moments específics del creixement urbà. Es caracteritzen bàsicament pels processos i les decisions que es van donar en el moment de la seva urbanització, de la seva parcel·lació i de la seva edificació.

L'exercici ha consistit en l'anàlisi d'una ciutat catalana, mitjana o petita, en grups de quatre estudiants, per tal d'interpretar-ne l'estructura (viari, espai públic i equipaments) i detectar i representar les formes urbanes que conté.

La forma d'unes es caracteritza per la seva situació a la vora d'un o diversos rius, la d'altres per estar al front marítim i altres, tot i disposar d'un riu pròxim, se n'allunyen mantenint-se en cotes més altes. Els principals accessos acostumen a definir els eixos d'urbanització lineal originals. Altres eixos d'urbanització han estat projectes que vertebraven malles o connecten fites o nodes urbans. La identificació d'aquests eixos, en relació al relleu i al territori en general, és el primer pas per a entendre l'estructura urbana.

El treball ha consistit en representar una d'aquestes ciutats, situant-la en el context dels elements "primaris" com ara la topografia, les principals infraestructures de límit, jerarquia de la vialitat d'accés, els eixos d'urbanització, nuclis antics, àrees industrials i nodes visuals i de funcionament. La representació de l'àmbit inclou la seva divisió en sectors de forma urbana homogènia i una primera caracterització d'aquestes formes.

Exercici: Redibuixat d'una ciutat >

Balaguer

Bisbal d'Empordà

Arenys

Blanes

Font imatges: Google Earth

Martorell

Olot

Lloret de Mar

Premià de Mar

Font imatges: Google Earth

Torroella de Montgrí

La Seu d'Urgell

E2

Tortosa

Ripoll

Font imatges: Google Earth

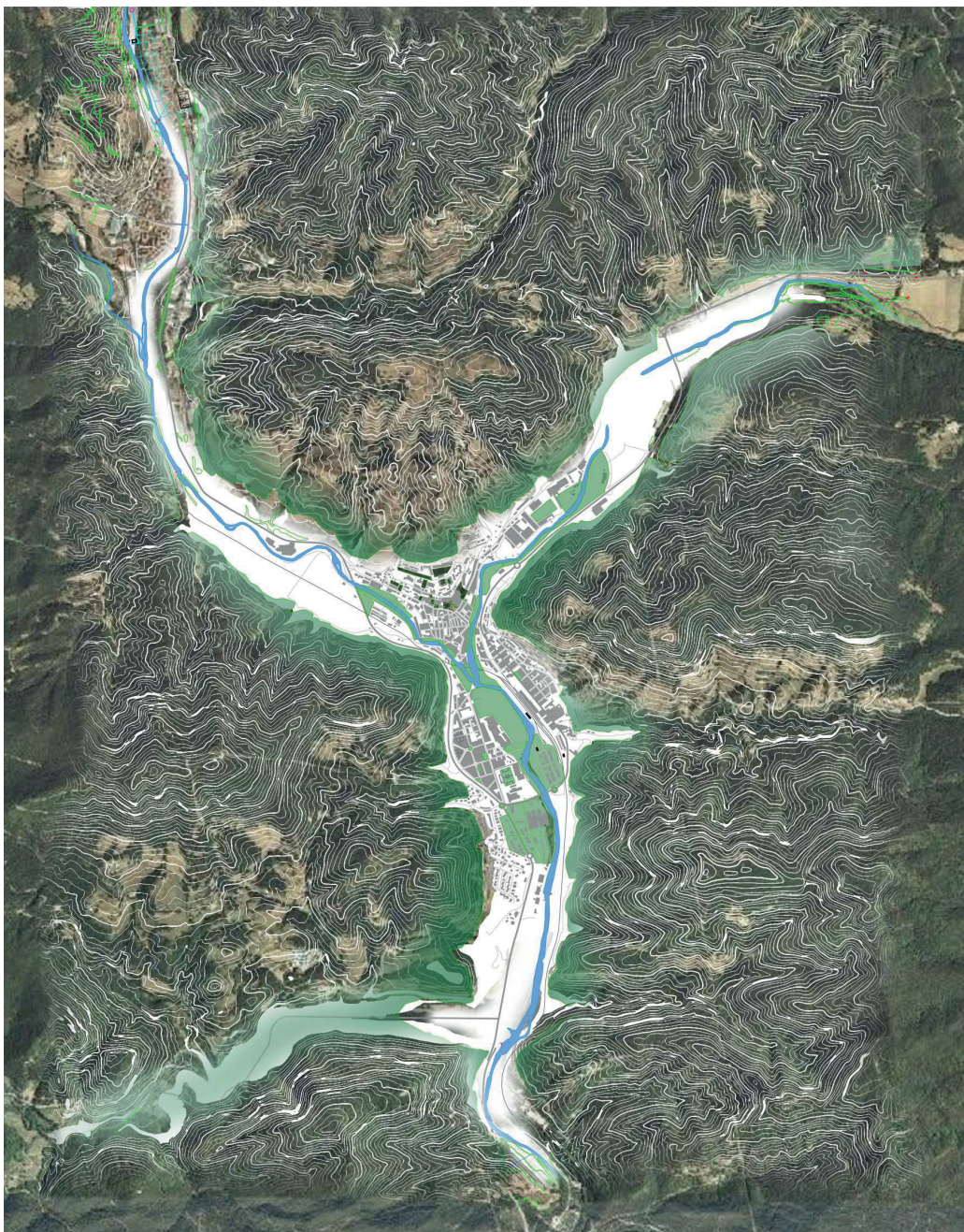
Isabel Gismero, Yadira Guerra,

José Mauricio Rodríguez, Llorenç Torres

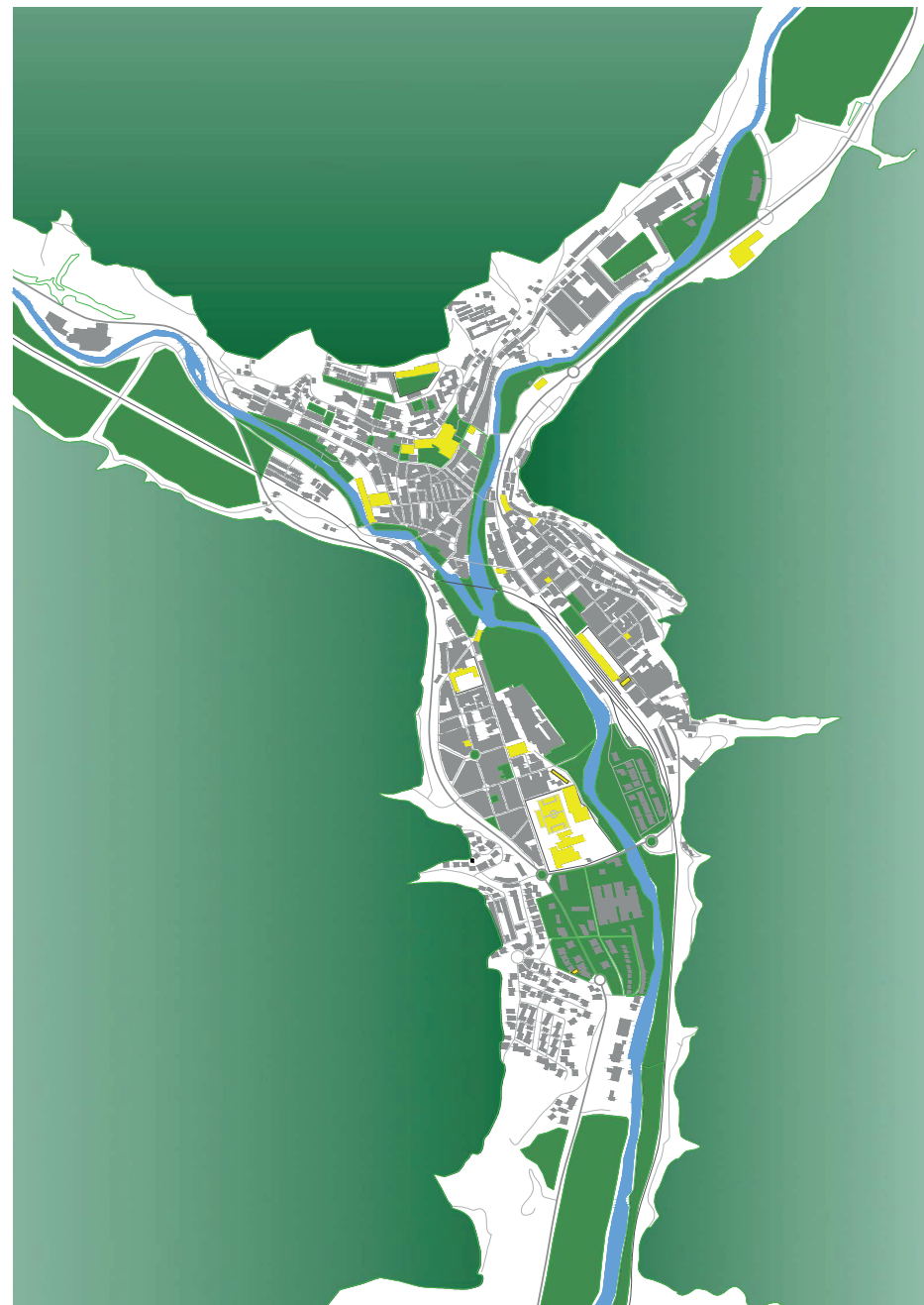
Aquest treball és suggerent per les diferents estratègies gràfiques que utilitza a l'hora d'explicar la ciutat de Ripoll. S'emfatitza el relleu a través del dibuix simultani de les corbes de nivell i la imatge satelital, així com també s'empra el plànol de normals per posar en evidència la configuració de la vall.

EXERCICI 2 - CIUTAT I FORMA/
CIUTAT I TERRITORI

E2

Plànol de la relació entre el territori i la ciutat. E:1/20.000

Equipaments i espais lliures. E:1/10.000

Plànol topogràfic. E:1/10.000

Plànol del casc antic. E:1/2.000

E2

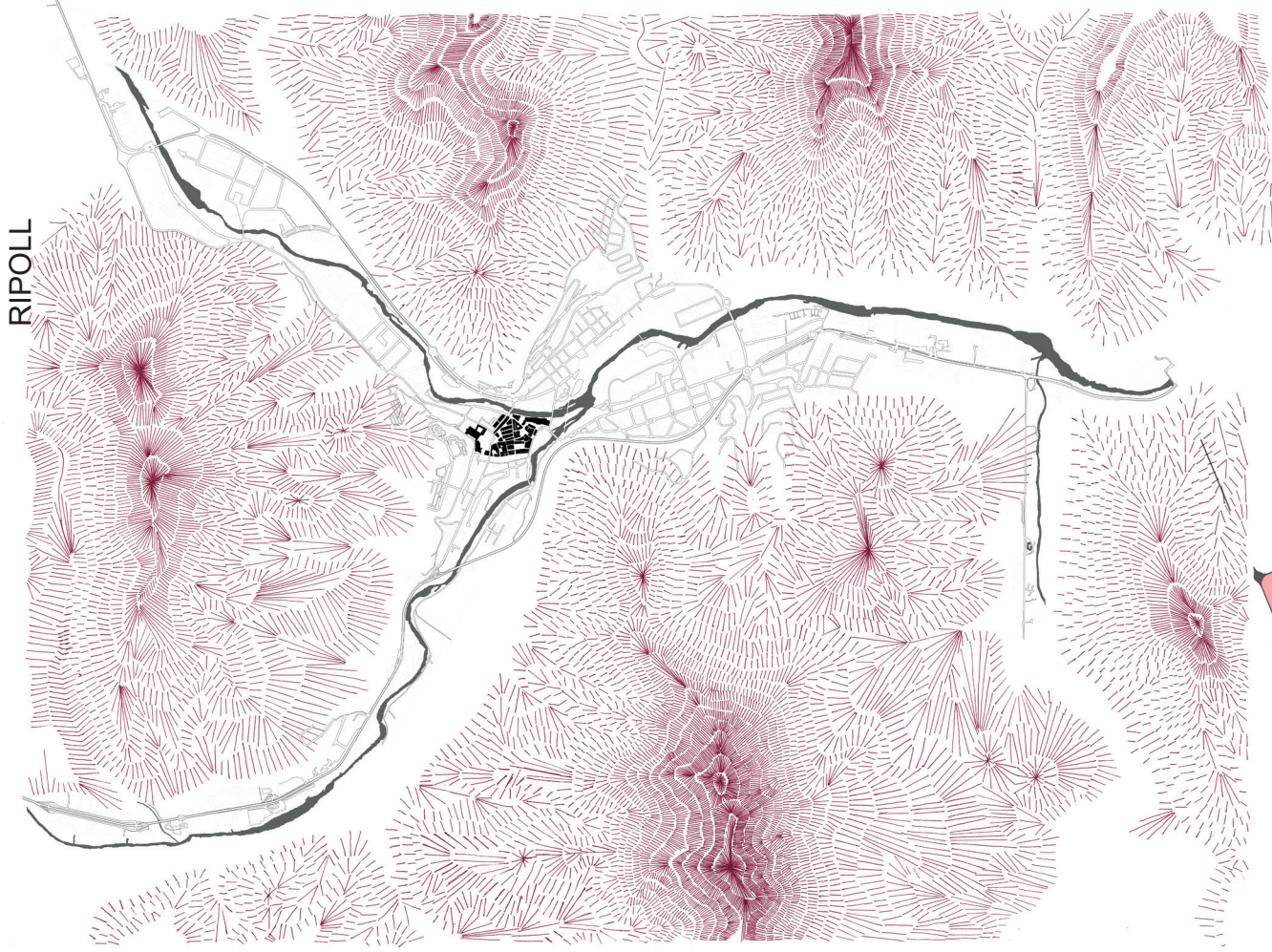
Alejandro Sanjuan i Lina Benamar

El treball analitza el creixement de la ciutat, i emprà el recurs gràfic de les normals per explicar el relleu. Té cura també en explicar les diferents capes que se superposen en l'estudi: l'edificació, els espais lliures, els equipaments i els accessos.

EXERCICI 2 - CIUTAT I FORMA/
CIUTAT I TERRITORI

E2

RIPOLL

ENTORNO Y ENCAJE
@ 1:10.000

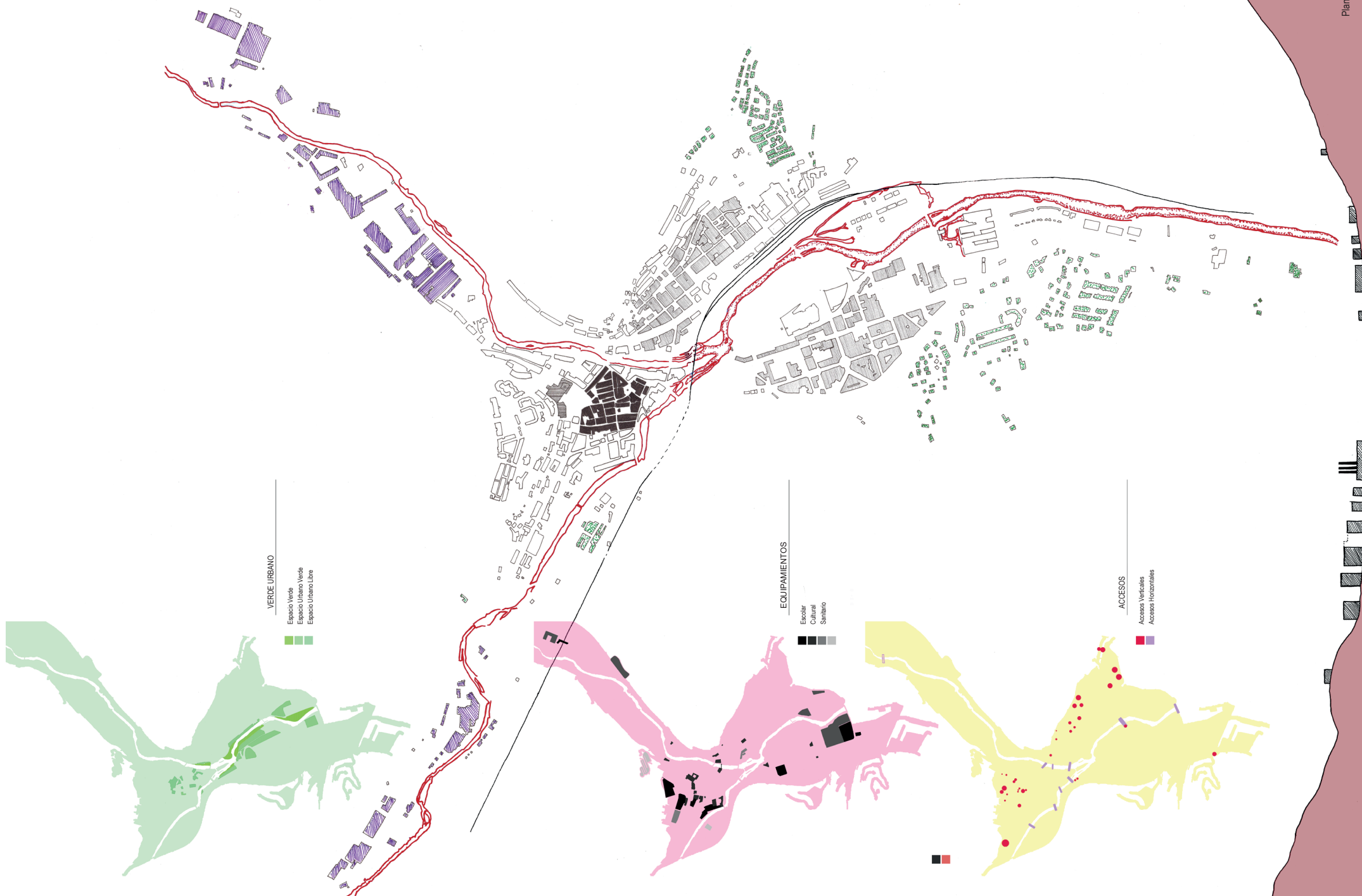
INTENSIDADES TRÁFICO

- IMD Circulación Alto
- IMD Circulación Medio
- IMD Circulación Bajo

ARCHIPIELAGOS URBANOS

EVOLUCIÓN HISTÓRICA
@ 1:500

VERDE URBANO

- Espejo Verde
- Espejo Urbano Verde
- Espejo Urbano Libre

EQUIPAMIENTOS

- Escolar
- Cultural
- Sanitario

ACCESOS

- Accesos Verticales
- Accesos Horizontales

Guillem Rosal i Victor Palmucci

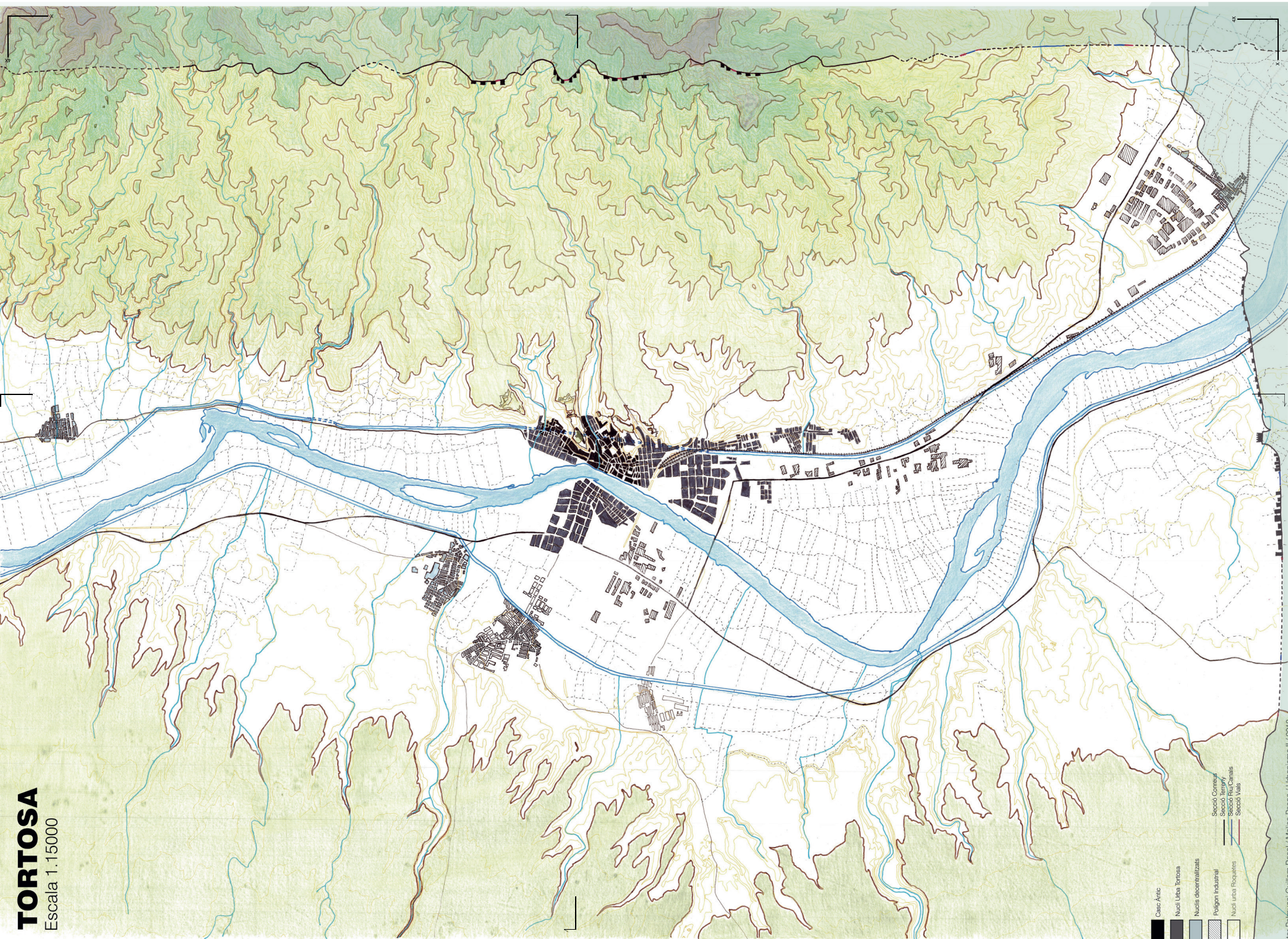
EXERCICI 2 - CIUTAT I FORMA/ CIUTAT I TERRITORI

E2

Aquest exercici té una gran vàlua en la manera d'emprar el dibuix gràfic per explicar les singularitats del nucli urbà i del seu entorn territorial. L'exercici demostra una gran sensibilitat en l'ús dels colors i del grafisme, així com una destacable rigorositat en la definició dels elements construïts.

TORTOSA

Escala 1:15000

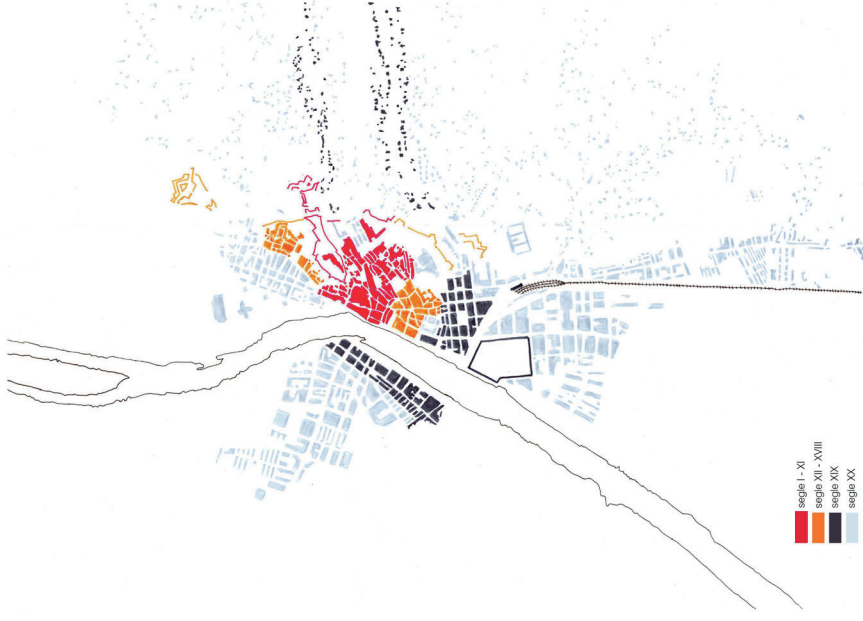

TORTOSA

Escala 1.5000

- Casac AHIC
- Nucli Suburbà Tortosa
- Polígons/Regions devastades
- Polígon Industrial
- Muralls

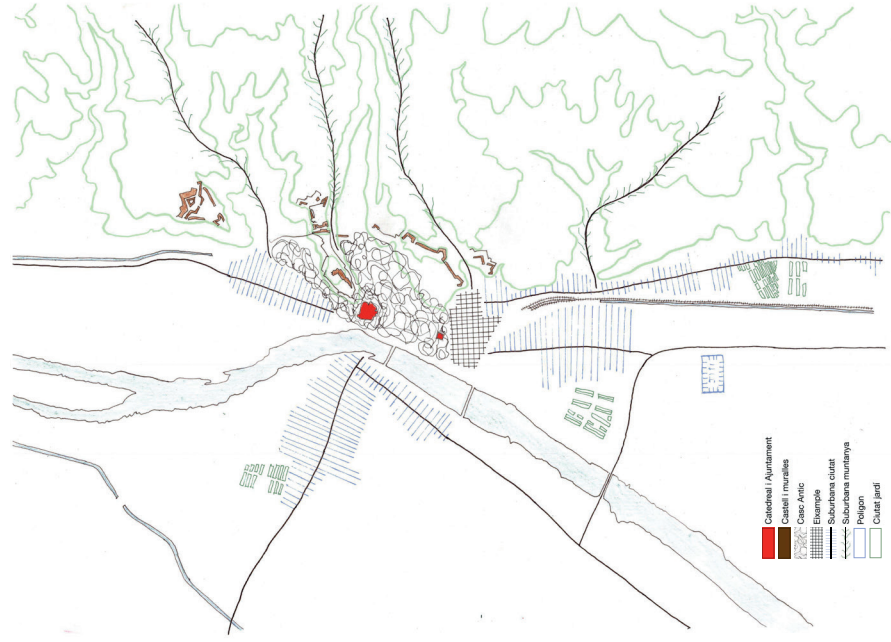
Expansió Històrica

Ciutat d'origen romà, fou conquerida pels àrabs l'any 714 i a principis de segle XI és convertí en capital del taifa. Al segle XII fou reconquerida i s'adhereix a la Corona Aragonesa. Després de la conquesta de Tortosa, el recinte emmurallat es va ampliar-se com a ciutat i per tant augmentar la seva àrea urbana emmurallada. Després de la guerra de successió (1714), el recinte emmurallat es reforçat i el creixement urba s'estanca fins al segle XIX: 1899 quan Tortosa, en petit, manté la Barcelona amb l'enderrocament de la ciutadella i la projecció d'un eixample que posaria la base del desenvolupament urba de la ciutat en el posterior segle XX.

Centralitats i espais lliures

Tortosa s'esdevé com a ciutat amb dos pesants centralitats situades una al costat de l'altra (Castell de la Suda i la Catedral de Santa Maria). Com a ciutat moderna, projecta un Parc d'Espais Verds i Placots. La ciutat moderna es desenvolupa a partir de la decantació de la ciutat i es construeix un Hospital públic al turó contigu al del Castell. En el segle XXI, es crea una gran zona verda que dona peu a l'universitat i un Pavelló Firal al nord de la ciutat, creant una nova centralitat amb perspectiva de capital.

Tipologies urbanístiques

Vials

Tortosa està connectada amb l'autopista AP-2 per l'autovia, que genera la principal entrada a la ciutat. La part oest de la ciutat es travessada per la nacional "Eix de l'Ebre" que uneix Saragossa amb Tortosa i desvenca a la Nacional-346 que recorre tot el mediterrani. El teixit viari i carreteres comarcaes que uneixen els diferents Municipis i Entitats Decentralitzades.

Ilia Verzakov, Ane Txintxurreta,

Gabriela Martin i Lluís Ladaria

EXERCICI 2 - CIUTAT I FORMA/ CIUTAT I TERRITORI

E2

En aquest cas s'exposa un fragment del treball, significatiu per l'esforç del redibuixat dels elements principals que configuren aquests episodis urbans. L'aproximació al fet urbà mitjançant un atent redibuixat suposa un important aprenentatge per als estudiants, ja que és en aquest redibuixat en què es donen compte de les dimensions, distàncies i elements que configuren aquests episodis.

- EQUIPAMIENTO
- ZONA URBANA
- ZONA INDUSTRIAL
- ZONA RURAL
- VEGETACIÓN
- ZONA VERDE
- CAMINO
- CURVAS DE NIVEL
- LÍMITE PARCELA
- HIDROGRAFÍA

- EQUIPAMIENTO
- ZONA URBANA
- ZONA INDUSTRIAL
- ZONA RURAL
- VEGETACIÓN
- ZONA VERDE
- CAMINO
- CURVAS DE NIVEL
- LÍMITE PARCELA
- HIDROGRAFÍA

Raquel Andreu, Marc Solà, Damaris Claros

Es mostra en aquest cas un exercici complet, on es fa una interpretació de les bosses homogènies de la ciutat escollida, un redibuixat intencionat dels seus elements constituents, un dibuix Nolli per copsar el gra dels diferents teixits, una anàlisi de la jerarquia viària, un estudi de la localització dels equipaments i els espais lliures, així com el redibuixat de tres fragments urbans de conformació distinta.

EXERCICI 2 - CIUTAT I FORMA/
CIUTAT I TERRITORI

E2

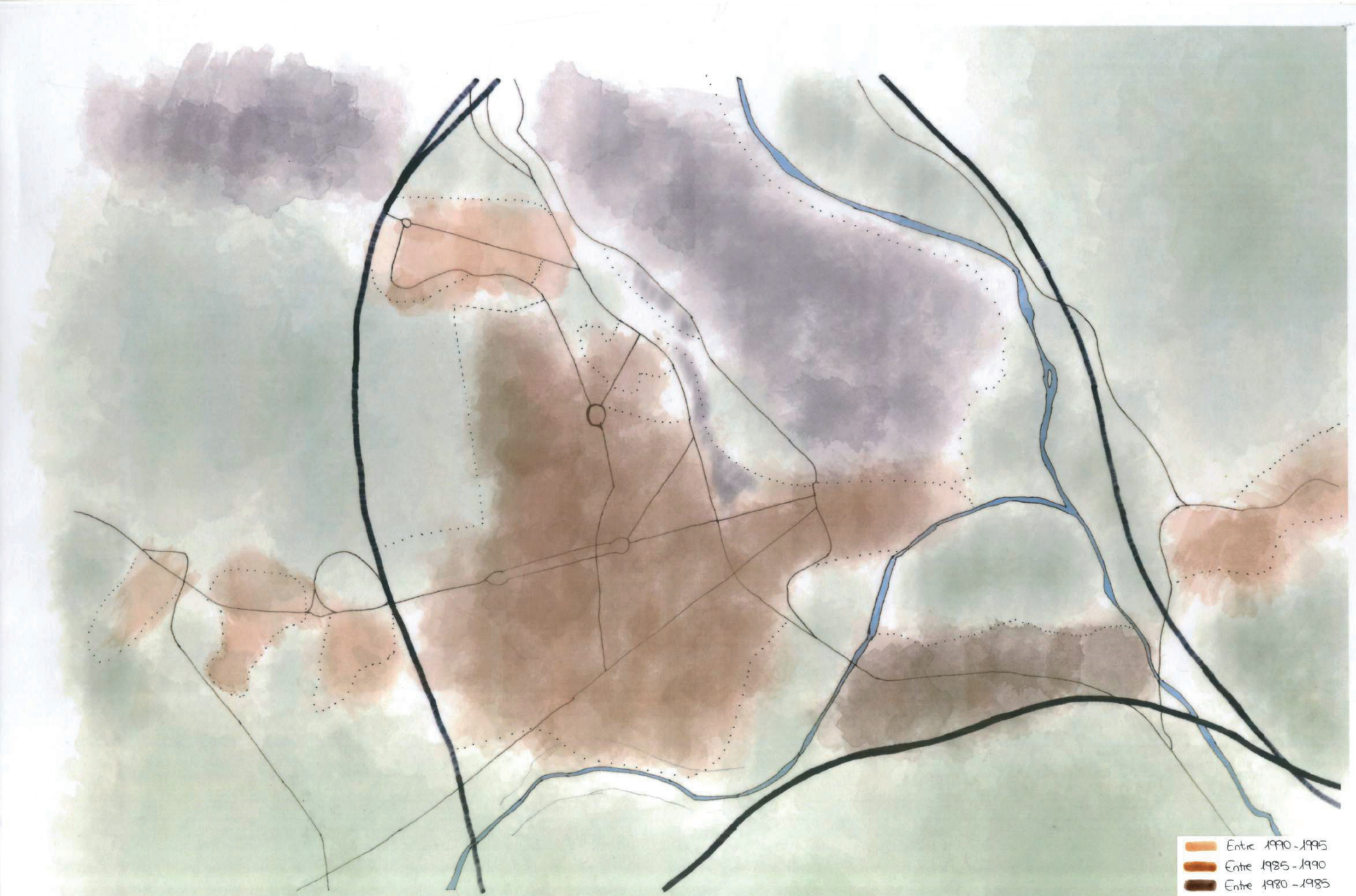

Relació entre el territori i l'emplaçament de la ciutat E: 1/10.000

- Infraestructuras
- ++++ Vías ferreas
- Vías principales
- Vías secundarias
- - - - Calles peatonales
- Entre 1990-1995
- Entre 1985-1990
- Entre 1980-1985
- Centro histórico
- Zonas industriales

parts de la ciutat i el seu mosaic e 1:10.000

- Entre 1990-1995
- Entre 1985-1990
- Entre 1980-1985
- Centre històric
- Zonas industriales

estructura i jerarquia viària e 1:10.000

- Infraestructuras
- ++++ Vías ferreas
- Vías principales
- Vías secundarias
- - - Calles peatonales

sistema d'espais lliures i equipaments com a peces estructurans de la ciutat e 1:10.000

diversitat i complexitat de la ciutat e 1:5.000

- Entre 1990-1995
- Entre 1985-1990
- Entre 1980-1985
- Centre històric
- Zones industrials

Usos de l'edificació

Residencial

Equipaments

Terciari-hoteler

Espai Lliure

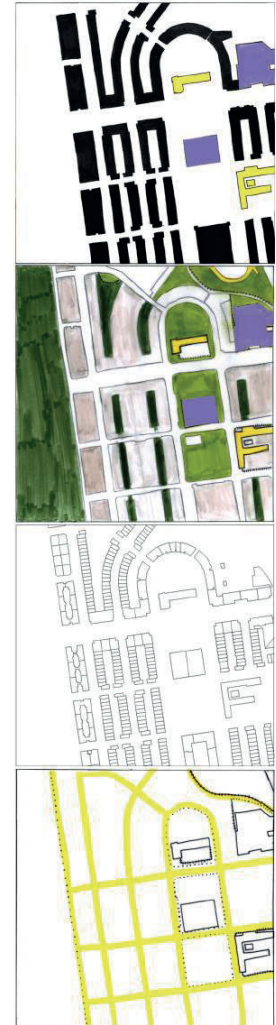
Interior d'illa (Espai d'ús public, domini privat)

Verd public (Espai lliure public)

Verd privat (Espai lliure d'ús mancomunitat)

Singularitat dels teixits número 1 E: 1/2.000

Usos de l'edificació

- Residencial
- Equipaments
- Terciari-hoteler

Espai Lliure

- Interior d'illa (Espai d'ús public, domini privat)
- Verd public (Espai lliure public)
- Verd privat (Espai lliure d'ús mancomunitat)

Singularitat dels teixits número 2 E: 1/2.000

Usos de l'edificació

- Residencial
- Equipaments
- Terciari-hoteler

Espai Lliure

- Interior d'illa (Espai d'ús public, domini privat)
- Verd public (Espai lliure public)
- Verd privat (Espai lliure d'ús mancomunitat)

Singularitat dels teixits número 3 E: 1/2.000

Aquest tercer exercici suposa la continuació del treball anterior sobre la ciutat. Es tracta d'analitzar i representar adequadament la ciutat estudiada per fragments de teixits homogenis, valorant els seus trets principals a partir de la lectura de la seva parcel·lació, edificació i urbanització.

EXERCICI 3 - FORMES DE CREIXEMENT

E3

En l'anterior exercici es varen dibuixar i esquematitzar les parts estructurals i els teixits de la ciutat, i es va fer una comprensió global de la seva relació amb el territori, així com també es va fer un estudi de la seva estructura.

En aquest exercici ens hem fixat en el llenguatge de les seves diferents parts, en especial en els seus distints teixits i n'analitzarem les seves característiques.

El mètode de treball consisteix en construir una malla on cada fila correspondrà a una forma de creixement, i les columnes correspondran als seus tres elements constituents: la parcel·la, l'edifici i la urbanització. Aquesta descomposició dels diferents teixits en aquests elements ens permetrà, per una banda, entendre el codi genètic de cada un i, per una altra, comparar aquests elements. És per això que és molt important dibuixar cada un dels elements a la mateixa escala, ja que això ens permetrà aprendre per comparació. En els casos en què la ciutat estudiada no incorpora una determinada forma de creixement, s'ha buscat en una altra ciutat.

Amb aquest propòsit, per tant, es construeix en grups de quatre estudiants una làmina A0 amb una malla de continguts, on s'explica com és la parcel·lació, com són els edificis i quin paper té la urbanització en la configuració de cada un dels teixits. Aquesta informació ha de servir per pensar i decidir quina és la millor manera de dibuixar cada un dels teixits, en la columna de "Representació" (i que permetria refer i millorar el plànol 5.000 de l'anterior exercici). Al mateix temps, és molt important tenir clar quines són les conclusions que s'extreuen de cada fila, per tant, de cada teixit, així com també de cada columna, per tant, de cada concepte.

Exercici: Anàlisi de la malla morfològica >

Plantilla de la malla

			Parcel·lació		Edificació			Urbanització		Representació	Conclusions
	Fotoplànol	Fons/Figura	Parcel·lari	Paràmetres	Posició en parcel·la	Plantes	Façanes	Secció	Viari		
Centre Històric											
Suburbana											
Eixample	E: 1/2.000	E: 1/2.000	Illa 1/2.000 Parcel·la 1/500	Edificabilitat (m2st/m2s) Ocupació (%) Densitat (habs/Ha)	±1/500	±1/500	±1/500	±1/200	1/5.000	1/2.000	
Polígon residencial	200m x 200m	200m x 200m									
Habitatges unifamiliars amb jardí											
Conclusions											

Greta Idrogo, Niklas Lez,

Dayra Toaquiza i Tatsiana Yatsevich

EXERCICI 3 - FORMES DE CREIXEMENT

E3

L'exercici és curós amb els detalls i els dibuixos. S'utilitzen en la làmina diferents recursos gràfics de manera intencionada per poder explicar idees concretes. Aquesta manera de treballar permet extreure'n unes conclusions que, en la majoria dels casos, són ben argumentades d'acord amb la qualitat dels dibuixos. S'incideix amb la regularitat de les parcel·les, les seves dimensions, les ocupacions, etc, i es reflexiona sobre la repercusió de les tipologies edificatòries en la configuració dels espais urbans.

Cada una de les fileres conclou amb un breu text on resumeix a grans trets les característiques de cada teixit en termes generals, però també descriu les singularitats que aquest tipus de teixit té en el cas concret d'anàlisi.

Altres tipus de reflexions tenen a veure amb les amplades dels carrers i les alçades dels edificis, així com també sobre el mosaic de diferents teixits que defineixen el caràcter de la ciutat escollida, en aquest cas, Martorell.

		PARCEL·LACIÓ		EDIFICACIÓ			URBANITZACIÓ					
		FOTOPLANOL	FONS/FIGURA	PARCEL·LARI	RELACIÓ ENTRE PARCEL·LACIÓ I EDIFICACIÓ	PLANTES	FAÇANES	SECCIÓ	VIARI	REPRESENTACIÓ	CONCLUSIONS	
CENTRE HISTÒRIC	SUBURBANA	EIXAMPLE	POLÍGON RESIDENCIAL	HABITATGES UNIFAMILIARS AMB JARDÍ	CONCLUSIONS	<p>TIPO DE ORDENACIÓ</p> <p>Ocupació: 100 % Densitat de sostre: 3 m²sost/m²sòl Densitat d'habitatges: 217,8 v/h</p> <p>ALINEACIÓ VIAL</p>	<p>Ocupació: 80% Densitat de sostre: 4,06 m² sostre/m² sòl Densitat d'habitatges: 190,19 v/h</p> <p>ALINEACIÓ VIAL</p>	<p>Ocupació: 50 % Densitat de sostre: 1,47 m² sostre/m² sòl Densitat d'habitatges: 200,51 v/h</p> <p>ALINEACIÓ VIAL</p>	<p>Ocupació: 100% Densitat de sostre: 5 m² sostre/ m² sòl Densitat d'habitatges: 24,92 v/h</p> <p>VOLUMETRIA ESPECÍFICA</p>	<p>Ocupació: 28% Densitat de sostre: 2 m² sostre/ m² sòl Densitat d'habitatges: 61,63 v/h</p> <p>DISTÀNCIA A LÍNIES</p>	<p>Tipologia de cada tipologia d'habitatges podem veure com aquestes ocupen més o menys percentatge de la parcel·la treballant nos amb el cas de centre històric, que ocupa el cent per cent de la seva parcel·la i a casos oposats com els habitatges unifamiliars amb jardí a la perifèria de Martorell on l'edificació ocupa menys de la meitat del total de la parcel·la.</p> <p>La suburbana és la continuació del històric, però millorant en donar espais lliures. Amb l'arribada de "l'estil" escandinav, la lleugeresa en totes les dimensions, més ordenat amb un viure més gran al centre, creant espais lliures privats, més grans, sent tot més funcional, un equilibri entre privat i públic. A la ciutat jardí és similar, però l'illa és totalment privada. Entorn al Polígon veiem que l'espai públic té més superfície ja que en aquest tipus d'edificació crees més en aquells.</p>	<p>Nació urbà original de planejament i construcció, generalment el de major anàlisi social, econòmic, política i cultural. Es caracteritza per contenir els béns vinculats amb la història de la ciutat, a partir de la cultura d'origen i de conformitat.</p> <p>Podem veure que les edificacions segueixen les corbes de nivell, estant fer grans moviments de terra on és el cas i habitatge d'edificació. Els seus habitatges formen una filada contínua entre carrers petits quasi sense vorera.</p> <p>Aquesta part de la ciutat de Martorell és important, perquè gràcies així veiem com es va iniciar el creixement de la ciutat fins a l'actualitat.</p>
						<p>Plantes i alçats, una tipologia de cada tipus però cadascú té més d'un, que ens serveix per conèixer Martorell i veure el que hem de fer ara. La diferència a partir de veure al totes urbanístic, també es troba a les façanes, que és directament perceptible des del carrer. Ja que cada zona creix a la mateixa alçada sent aquí el Polígon la més alta, ampol en les distribucions sent plurifamiliar.</p>	<p>En aquesta part analitzem el model urbanístic que, es un model de l'èxemple neoclàssic. És part d'un projecte d'urbanització més o menys massiu amb la necessitat de crear habitatges al mateix temps a a posteriori que van arribar grans indústries com ara la SEAT.</p> <p>Efet és que aquesta zona està fortament ocupada per diferents models d'urbanització històrica i moderna, la posició del barri a un extrem de la població, fe que no sigui tan rellevant a la transició.</p> <p>La majoria dels blocs longitudinals estan formats per habitatges unifamiliars de 2 pisos per tant la línia de parcel·les central està més ben envoltada per edificis d'habitatges més alts que poden tenir fins a 6 pisos. En general, la "skyscraper" és més baixa.</p>					
						<p>Respecte a aquest polígon, hem analitzat una part petita ja que les seves dimensions són el doble respecte al centre històric.</p> <p>Les edificacions són habitatges plurifamiliars allats, d'entre cinc a treze plantes. Els carrers són amples, doble sentit de circulació, amb zones de aparcament i voreres per als vianants. Podem observar que tant els habitatges com els edificis públics tenen en comú un acabat de més massiu.</p>	<p>Respecte els carrers, en el polígon la distància és més gran, amb doble via de circulació i vorera, aquesta distribució es manté en la resta de teixits però amb menys distància entre façanes, i al centre històric practícament es muda. No té vorera i el carrer fa la distància justa per un cotxe.</p>					
						<p>Concepte creat per l'urbanista britànic Ebenezer Howard. Que consisteix en un nucli central envoltat d'habitatges i zones verdes. Als voltants, una anella circular on es trobaran els diferents equipaments.</p> <p>Pol que fa la ciutat - jardí, aquesta es troba a part de la resta de teixits i comprèn un conjunt de parcel·les disposades de manera contínua, ordenat dividit per sentir una parcel·la en 2 per poder donar cabuda a 2 habitatges que comparteixen una vorera. Són habitatges Bifamiliars.</p>	<p>Respecte els carrers, en el polígon la distància és més gran, amb doble via de circulació i vorera, aquesta distribució es manté en la resta de teixits però amb menys distància entre façanes, i al centre històric practícament es muda. No té vorera i el carrer fa la distància justa per un cotxe.</p>					
						<p>Respecte els carrers, en el polígon la distància és més gran, amb doble via de circulació i vorera, aquesta distribució es manté en la resta de teixits però amb menys distància entre façanes, i al centre històric practícament es muda. No té vorera i el carrer fa la distància justa per un cotxe.</p>	<p>Respecte els carrers, en el polígon la distància és més gran, amb doble via de circulació i vorera, aquesta distribució es manté en la resta de teixits però amb menys distància entre façanes, i al centre històric practícament es muda. No té vorera i el carrer fa la distància justa per un cotxe.</p>					

E3

EX-3 ESTUDI D'ELS TEIXITS

Idrogo Gota
 Lez Niklas
 Traustas Daga Gisela
 Yatevích Tatiana

Aina Macedo i Meritxell Martínez

EXERCICI 3 - FORMES DE CREIXEMENT

E3

Aquest mètode de treball mitjançant la malla temàtica permet a l'estudiant realitzar unes mirades transversals i temàtiques de cada teixit, amb la finalitat de poder extreure aquells trets identificatoris més rellevants per a cada teixit, per tal de finalment poder redibuixar intencionadament cada un d'ells. En aquest sentit, aquest treball mostra d'una manera lúcida com grafiar cada un d'aquests teixits en funció de l'anàlisi que s'ha realitzat prèviament.

	PARCEL·LACIÓ			EDIFICACIÓ		URBANITZACIÓ					
	FOTOPLÀNOL	FONS / FIGURA	PARCEL·LARI	PARÀMETRES	POSICIÓ EN LA PARCEL·LA	PLANTES	FACANES	SECCIÓ	VIARI	REPRESENTACIÓ	CONCLUSIÓ
POBLAMENT				Edificabilitat: 3m2st/m2s Ocupació: 111% Densitat: 268habs/ha							Sense planejament d'inici i de manera irregular. Es conformen en illes tancades, de mida petita i sense pati d'illa definit. Les edificacions estan alineades a vial i rentre mitgeres on els carrers són estrets amb edificacions altes en proporció a l'amplada. Els vials no tenen continuïtat visual i amb un front a vial estret, gran fondària i illa i forma irregular.
DESENVOLUPAMENT				Edificabilitat: 4m2st/m2s Ocupació: 6,0% Densitat: 300habs/ha							Un nucli amb tipologia d'anell que conserva el caràcter de ciutat antiga i un creixement que s'estén per unes barriades bastant homogènies. Aquest nucli està format per carrers estrets amb vivendes d'altura mitjana. Així ens diu que aquesta ciutat estava enfocada pel vianant i no pel vehicle rodar.
EXEMPLE				Edificabilitat: 407 m2st/m2s Ocupació: 6793% Densitat: 237habs/ha							Conformació d'una malla homogènia i repetitiva en illa tancada, edificació en alineació de vial i amb el xamfrà com a característica significativa. Alcades similars, conformant un pati d'illa definit de mides similars per a totes les illes i continuïtat visual. Generalment amb un front viari ampli, gran fondària, però força diversitat en la mida i forma.
RESIDENCIAL				Edificabilitat: 657m2st/m2s Ocupació: 657% Densitat: 548habs/ha							Creixement per ampliar la ciutat, projecte d'un projecte unitari, situats a les perifèries en continuïtat amb el teixit existent. Edificació aïllada i a vegades no alineada a vial, envoltades d'espai públic, de tipologies i usos diversos. Els espais lliures d'aquest polígon estan configurats a partir de la disposició dels blocs. Tenen molt sol d'equipaments, molta qualificació, no hi ha espais de referència.
HUMANITARIANITZACIÓ				Edificabilitat: 657m2st/m2s Ocupació: 657% Densitat: 548habs/ha							Teixit amb poca densitat i ocupació amb molt d'espai lliure d'ocupació privada on te molta més importància l'espai lliure, te molta monofuncionalitat i no està alineat a vial.

La diferència del gra o teixit urbà és notable, tenim un teixit molt homogeni amb poc espai públic i on no es descarta un ordre com el del casc antic, mentre que el teixit urbà o de l'exemple és molt més ordenat, marcat per una geometria clara i s'anem a la perifèria del que seria el centre on trobem amb espais molt més generosos.

De teixit molt compacte a teixits on els edificis poden respirar amb espais lliures, públics. Homogeneïtat de valors segons la unitat de teixit. La densitat és molt alta al Casc antic que no pas als altres teixits. A la part central l'exemple, la densitat baixa degut a la mixtura d'usos comercials i terciaris.

Tot i que diversos teixits hagin estat classificats en una mateixa categoria no significa que tinguin uns paràmetres urbanístics similars, com per exemple la relació espai públic-espai privat, o les alcades de les edificacions. Els polígons residencials o habitatges unifamiliars treballen en mòduls amb molt d'espai lliure a diferència, per exemple, del casc antic.

Realitzem un sistema d'informació geogràfica que ens permet obtenir informació a tall de barri o illa, de les característiques dels teixits de la ciutat des del punt de vista dels paràmetres urbanístics que els defineixen com s'incorporen comerços o com a la ciutat ja té més molt més clara la separació entre zona de dia i zona de nit. Amb les pròpies façanes ja ens adonem de la densitat que engloba cada habitatge.

Comparant les plantes amb els alcades veiem l'evolució que pren els habitatges segons els tipus de teixit en el qual es troba tant pel que fa a dimensions com a l'altura i el seu tancament. Veiem com s'incorporen comerços o com a la ciutat ja té més molt més clara la separació entre zona de dia i zona de nit. Amb les pròpies façanes ja ens adonem de la densitat que engloba cada habitatge.

A pesar de les tipologies el fet de distribuir la zona de dia i la zona de nit segueixen el mateix patró, on més vida fem a l'habitatge el disposen a la part frontal de la casa, en molts casos la que dona a carrer i la part de nit on més tranquils hem d'estar es disposa a la part menys sorollosa de la vivenda creant així una correcta relació.

Alcades inferiors als 20m, amb l'excepció en els vials perimetral amb grans amples de carrers, on urbanísticament es permet edificar amb majors alcades. El teixit suburbà i l'exemple creixen sobretot en altura mentre les vivendes del teixit del casc antic solen ser de planta baixa més d'os o directament en els habitatges unifamiliars on únicament l'altura sol ser de planta baixa.

En el cas del teixit de casc antic ens trobem amb edificis de 2 a 3 plantes. Pel que fa al teixit suburbà i a l'exemple notem que les edificacions són més profundes i de major altura on la distància entre façanes és més gran donat que dona importància a la circulació rodada.

Diversitat de valors segons la unitat de teixit. Passant d'estar en carrers tranquils com serien els dels habitatges unifamiliars o encara més els carrers del casc antic a carrers molt transitats com els de la zona suburbana o l'exemple, aquest últim amb molts encreuaments i carrers principals, com per la varietat de comerços i necessitats de semàfors per una organització correcta degut a la densitat de tràfic.

La volumetria de cada teixit urbà ens fa saber l'espai lliure que hi ha a cada un d'ells, per exemple, al casc antic, apenes podem percebre les ombres ja que és un teixit molt dens tot lo contrari als altres igual passa amb l'avegetació de l'habitatge unifamiliar que passem a estar rodejats de vegetació al casc antic que no hi ha.

Un anàlisi complet de tots els teixits que hi ha. Una observació més detallada i una comparació un entre els altres ens ajuda a tenir una millor comprensió de tots els paràmetres que hi ha que tenir en compte. És un molt bon exercici ja que treballarem a escales variades i sistemes de representació diferents.

Sofia Moreira, Leslie Gloria,

Damaris Claros i David Fructuoso

EXERCICI 3 - FORMES DE CREIXEMENT

E3

Aquest és un treball rigorós i ben ajustat als requisits del programa. Al mateix temps, són també rellevants les conclusions, d'acord amb el potencial d'aprenentatge que suposa la malla: les lectures horitzontals permeten extreure conclusions dels aspectes més importants de cada teixit, mentre que les lectures en vertical permeten donar-se compte de les similituds i diferències entre els diferents teixits que s'analitzen.

	Parcel·lació				Edificació			Urbanització		Representació	Conclusions
	Fotoplànol	Fons/Figura	Parcel·lari	Paràmetres	Posició en parcel·la	Plantes	Façanes	Secció	Viari		
Centre Històric				Edificabilitat bruta: • 2,75 m ² /m ² s Edificabilitat neta: • 3,68 m ² /m ² s Ocupació: • 92,2% Densitat: • 200,77 habu/Ha							El centro histórico de Balaguer tiene orígenes islámicos, su configuración viaria no sigue patrones ortogonales. Tiene una alta densidad de población, con calles peatonales estrechas y una fuerte actividad comercial en planta baja.
Suburbana				Edificabilitat bruta: • 2,28 m ² /m ² s Edificabilitat neta: • 3,92 m ² /m ² s Ocupació: • 97% Densitat: • 171,6 habu/Ha							La zona suburbana se encuentra en la periferia de la ciudad, se diferencia del centro histórico y de otros tejidos por ser una zona donde no abunda tanto el comercio, consta de calles estrechas y peatonales. Tiene una menor densidad de población y está compuesta por viviendas unifamiliares.
Eixample				Edificabilitat bruta: • 2,85 m ² /m ² s Edificabilitat neta: • 4,07 m ² /m ² s Ocupació: • 67,93% Densitat: • 237 habu/Ha							La vivienda ocupa casi la totalidad de la parcela por el perímetro, con un patio interior de unos 63m de ancho y un tipo de forma para evitar dar sombra a los demás. Todos tienen la misma altura y se repiten en módulos favoreciendo las condiciones de higiene.
Polígon residencial				Edificabilitat bruta: • 1,64 m ² /m ² s Edificabilitat neta: • 6,34 m ² /m ² s Ocupació: • 27,05% Densitat: • 138,43 habu/Ha							La suburbana escogida se encuentra en Montbau, donde una tipología de edificios se repite creando patios y con un tipo de forma para evitar dar sombra a los demás. Todos tienen la misma altura y se repiten en módulos favoreciendo las condiciones de higiene.
Habitatges unifamiliars amb jardí				Edificabilitat bruta: • 0,5 m ² /m ² s Edificabilitat neta: • 0,86 m ² /m ² s Ocupació: • 42,9% Densitat: • 50,64 habu/Ha							Es una tipología donde todas las viviendas son del mismo estilo arquitectónico, y ocupan lo mismo dentro de la parcela y estas quedan paralelas entre sí.
Conclusions	En esta categoría se pueden diferenciar las distintas formas de crecimiento que podemos encontrar tanto en balaguer como en la mayoría de ciudades o pueblos. vemos que según el tipo de zona, la volumetría y las vías cambian. Dando así diferentes tejidos que muestran diversas tipologías de relación entre ciudadano y territorio.	La morfología de la ciudad se basa en el vacío y lleno de una parcela y los espacios públicos y privados que la forman, mostrando así que la variedad de estas, forman un conjunto de distintas formas de crecimiento.	Vemos la desigualdad entre las magnitudes de las parcelas, y la situación que tienen respecto las islas donde se encuentran y su ocupación respecto vacío y lleno.	Vemos que en el centro histórico es donde hay más densidad debido a que las viviendas ocupan casi un valor total de la parcela, hay varias plantas en los edificios, y por tanto hay mayor concentración de personas en el área de la parcela. En las viviendas unifamiliares con jardín, al contrario, es el tipo de crecimiento urbano opuesto y los valores de edificabilidad y ocupación son más bajos porque a parte de combinar vivienda con zona verde/patios en la misma parcela, los edificios tienen pocas plantas.	Con la posición en parcela podemos determinar la proyección horizontal del edificio. Así pues observamos como en zonas menos densificadas, la proporción entre la área edificada respecto el espacio de jardín dentro de los límites es menor que en aquellos tejidos más densos.	En la planta se nos muestran los muros de cierre, las puertas y ventanas, así como la distribución de los espacios interiores. En zonas más rurales hallamos una planta más irregular, a diferencia de aquellos tejidos más modernos donde la planta sigue un patrón ortogonal que se repite a lo largo.	La fachada del edificio refleja el estilo arquitectónico usado en la época en la cual se construyó. Podemos ver la evolución de esta comparando las fachadas encontradas en la zona de vivienda unifamiliar con jardín.	Viendo las secciones podemos diferenciar los tipos de crecimiento urbano ya que son muy distintos en la anchura de las calles, hay vías con circulación rodada y otras que son peatonales únicamente. También se diferencian las anchuras en las calles peatonales y las vías de circulación rodada dependiendo de la zona y la importancia que se le da en cada caso.	Podemos diferenciar que según el tipo de crecimiento, las vías tanto de circulación rodada como vías peatonales varían en jerarquía. Por ejemplo, en el ensanche se le da más importancia a las vías de circulación rodada y son más amplias, en cambio en las viviendas unifamiliares con jardín y en el centro histórico son vías generalmente peatonales.	Nos damos cuenta que a partir de los datos recogidos, podemos observar la cantidad de densidad en un simple dibujo, donde en algunos casos la vegetación es casi inexistente y en otros donde abunda y condiciona de un mejor espacio público.	

Juan García, Hanae Daoumi, Guillermo Sánchez,

Silvia Duque i Daniel Rodríguez

EXERCICI 3 - FORMES DE CREIXEMENT

E3

La dificultat d'abordar algunes temàtiques en els diferents teixits, deguda principalment a les mides de les parcel·les o a les dimensions d'algunes tipologies, suposa cercar diferents recursos gràfics i estratègies compositives per poder contrastar amb èxit i per temàtiques els diferents teixits residencials. En aquest treball es posa en evidència que un bon anàlisi en la parcel·lació, edificació i urbanització suposa una encertada manera de redibuixar intencionadament cada un dels teixits.

Centro histórico

Suburbana

Ensanche

Polígono residencial

Unifamiliar con jardín

Conclusiones

PARCELACIÓN

EDIFICACIÓN

URBANIZACIÓN

Fotoplano Fondo/Figura

Parcelario

Parámetros

Posición en parcela

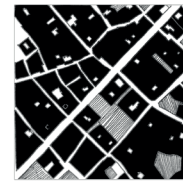
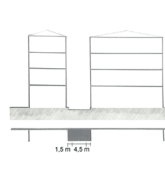
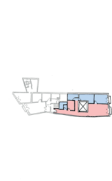
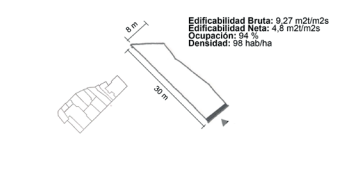
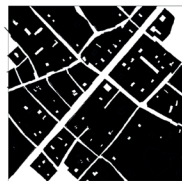
Plantas

Fachadas

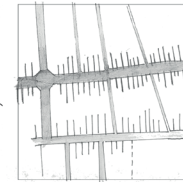
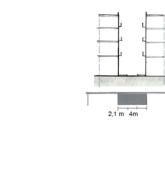
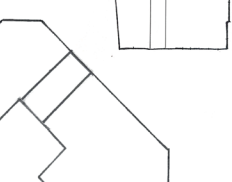
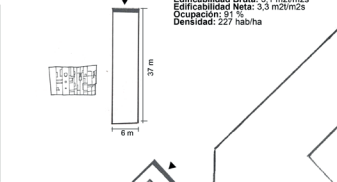
Sección

Viaro

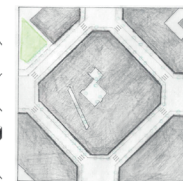
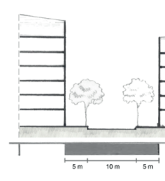
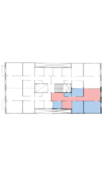
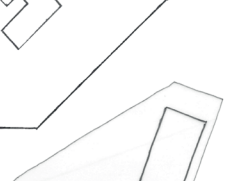
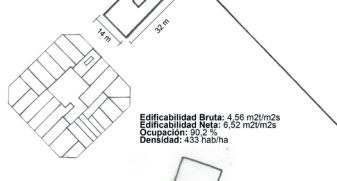
Representación Conclusiones

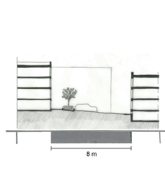
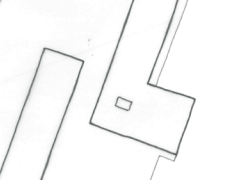
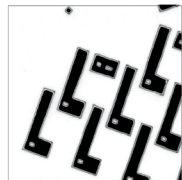
Densidad de edificación y calles estrechas. Sin forma predefinida. Edificaciones diversas. Viaro con jerarquía no clara. Islas irregulares ya que no hay plan de urbanización.

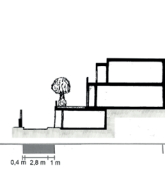
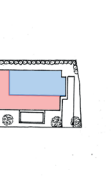
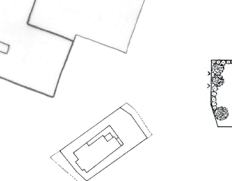
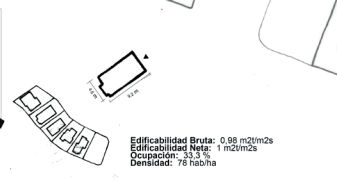
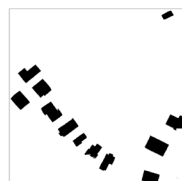
Presenta un trazado preexistente irregular sobre el que se asientan las viviendas. El tipo de edificación se repite.

Se basa en una isla de módulo cuadrado que se repite de forma regular. Esta isla va acompañada de un viario que sigue una jerarquía clara

Se trata de unos habitajes masivos plurifamiliares de construcción abierta, en los que se realizan a la vez la edificación, el proyecto y la urbanización

Para formar una isla se agrupan dos hileras de parcelario adyacentes, el trazado de esta tipología edificatoria se puede implementar en terrenos accidentados. El tejido de los habitajes unifamiliares es el que menos ocupa en parcela

E. 1:2000

E. 1:2000

Isla E. 1:2000 Parcela E.1:500

E. 1:500

E. 1:200

E. 1:200

E. 1:200

E. 1:5000

E. 1:2000

El Centro Histórico y el Suburbano tienen un tejido muy similar de grano pequeño. El ensanche, de grano mayor, tiene una distribución más ortogonal. Relacionamos el Polígono Residencial y la Ciudad Jardín como tejidos periféricos con una edificación más marcada: el Polígono Residencial el edificio destaca por encima del espacio verde, contrario a la Ciudad Jardín.

La densidad edificatoria del Centro Histórico es la más alta de todos, pero tiene un gran mucho más pequeño que en el Suburbano. El ensanche destaca en su rigor de la proporción isla-calle-patio (centro de isla) en forma de corona edificatoria. Polígono Residencial i Ciudad Jardín, ambas de edificación aislada; el Polígono Residencial tiene la forma más definida i compacta mientras que Ciudad Jardín es más dispersa e irregular.

Centro Histórico i Suburbano de formas irregulares, tamaños similares y pequeños. El Suburbano orientado perpendicularmente a la calle principal. La urbanización en la parcelación del ensanche se proyecta costáneamente a diferencia de las anteriores, esto hace que sea un tejido más regular y la parcela más uniforme. El Polígono Residencial abarca una gran extensión de territorio, está más ordenado y conciliado a partir de un proyecto urbanístico. La Ciudad Jardín está i limitado por caminos o calles periféricas, similar de forma al Suburbano, pero abarcando más extensión.

Centro Histórico i Suburbano tienen viviendas estrechas i alargadas donde aparece una vivienda por planta, en cambio en el Ensanche i Polígono Residencial podemos encontrar el núcleo de escaleras distribuyendo de 2 a 4 viviendas por planta. En la Ciudad Jardín son viviendas unifamiliares.

En el Centro Histórico y Suburbano toda la parcela está edificada. En el ensanche encontramos un patio central que distribuye la edificación. El Polígono Residencial se alinea con el viento, ocupando una cuarta parte de la parcela y la Ciudad Jardín se coloca libremente rodeado por el espacio verde privado.

En el Centro Histórico y el Suburbano aparecen edificios limitados por el ancho de viga (4m). Las parcelas de las islas del ensanche rigen por una cuadrícula achafanada en que cada lado tiene una orientación distinta, enfocadas a 45º, y con el doble de ancho de parcela que las anteriores. El Polígono residencial se adecua a la urbanización y suele estar alternándose con el espacio comunitario. La Ciudad Jardín es de dimensión menor a las otras y de propiedad vertical.

En el centro histórico y en la Suburbana encontramos una tipología de fachada similar, que se opone a la del polígono residencial que suele ser de nueva construcción, igual que las viviendas unifamiliares pero con la diferencia de que estas últimas, como son unifamiliares tienen un diseño más personalizado.

La calle del Ensanche es la más generosa con proporción de 1:1. En cambio en el centro histórico encontramos calles más estrechas, de proporción 1:3. Destaca la sección disimétrica de las viviendas unifamiliares con jardín por la posición de la parcela en la isla.

El Ensanche tiene una malla reticular y regular, que se opone a el viario del centro histórico, que es irregular. La tipología suburbana, en cambio se define por el viario, acomodándose a sus formas. Finalmente, las viviendas unifamiliares tienen un viario que se adapta al terreno.

En el casco antiguo la edificación define el espacio, y abundan los espacios peatonalizados. En la ciudad jardín destaca el espacio verde que rodea las edificaciones. En la suburbana queda muy claro su origen; nace con el viario. En los polígonos residenciales nos encontramos con unas viviendas aisladas que toman protagonismo, no como en el ensanche que se trata de un sumatorio de viviendas.

E3

Models

Els límits de la ciutat

Front Marítim de Barcelona, Carles Ferrater, 2003.

Fredensborg Houses, Jorn Utzon, 1953.

Torre Sana, Tarrassa, Manuel de Solà Morales, 2006.

L'orografia del lloc

Hampstead Garden Suburb, Londres, Raymond Unwin, 1906.

L'encadenat de les illes

Tres illes a l'eixample, c/Ramon Turró, 1992.

Superilles de la Vila Olímpica, Oriol Bohigas, 1992.

Spaarndammerbuurt, Michel De Klerk i Herman Walenkamp, 1916.

Klein Driene, Hengelo, Van der Broek i Bakema, 1958.

El paper de l'espai comunitari

Baldwin Hills, Clarence Stain i Henry Wright, 1941.

Heimat, Frankfurt, Ernst May, 1934.

EXERCICI 4 - CREIXEMENT DE LA CIUTAT /REINTERPRETACIÓ D'UN MODEL D'ASSENTAMENT

E4

La relació entre els edificis, les parcel·les i la malla defineix la forma dels teixits urbans i n'explica la seva formació. En els exercicis anteriors hem vist que la ciutat es pot entendre com la suma de diferents formes de creixement que s'ha anat articulant al llarg del temps i han anat conformant un mosaic que identifica la ciutat. L'exercici que es planteja pretén definir un nou paquet residencial que ha de formar part de l'esmentat mosaic, amb arguments i criteris clars tenint en compte la seva posició, les condicions de l'entorn i el seu paper en el sí de la complexitat de la ciutat.

L'exercici es planteja en grups de dos estudiants, en el que cal delimitar un àmbit de projecte d'entre 2 i 5 Ha en la ciutat que cada grup d'estudiants ha analitzat en el segon i tercer exercici. L'àmbit escollit ha d'estar degudament justificat, especialment sota criteris de concreció dels límits de la ciutat o en sectors de completament de la mateixa. Així mateix, per a desenvolupar la proposta, els estudiants han d'escollir un dels models que s'adjunten, tot i que es poden emprar recursos projectuals de diversos models a la vegada. El model escollit, que també caldrà justificar, ha d'adaptar-se a les condicions de l'entorn, relleu i composició que permeti una coherent adaptació sobre el nou àmbit i context escollit.

Es demana de tenir especial cura en l'encaix del nou teixit amb els preexistents que es tracta de completar, d'acord amb el seu caràcter, tot resolent el seu encaix amb els nous models parcel·laris i d'edificis que es proposen.

Es té especialment en compte l'adequació topogràfica, la continuïtat i jerarquia viària, la composició urbana, i l'atenció als espais lliures i a les dotacions.

Exercici: Reinterpretació d'un model d'assentament. Proposta >

EXERCICI 4 - CREIXEMENT DE
LA CIUTAT /REINTERPRETACIÓ
D'UN MODEL D'ASSENTAMENT

E4

L'exercici demostra la necessitat d'entendre adequadament el model residencial que s'utilitza per resoldre el creixement de la ciutat per tal de poder adaptar-lo al nou àmbit, tenint en consideració tant els teixits perifèrics com especialment els límits de la pròpia intervenció. Això suposa prestar atenció a la capacitat d'adaptació de cada un dels models emprats.

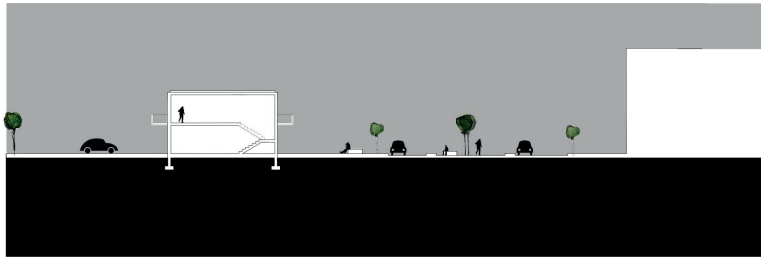
OLOT

aplicación del modelo Kleine Driene

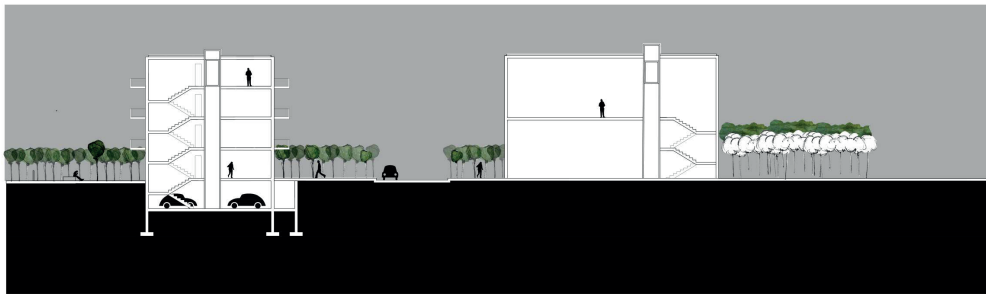

escala 1:2000

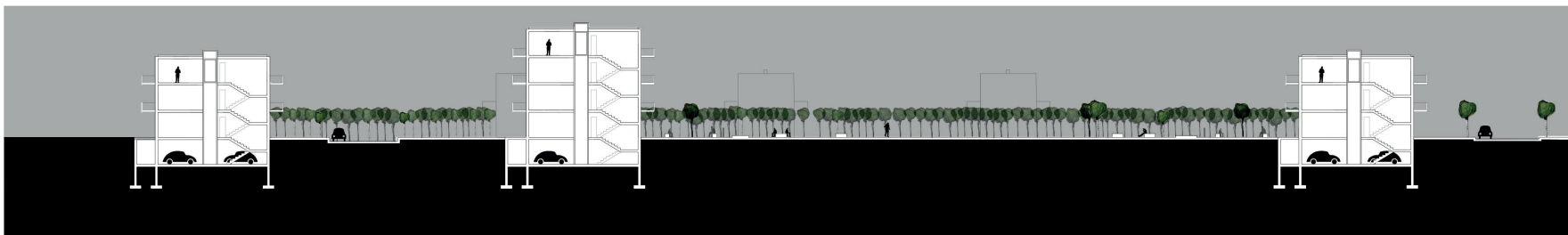
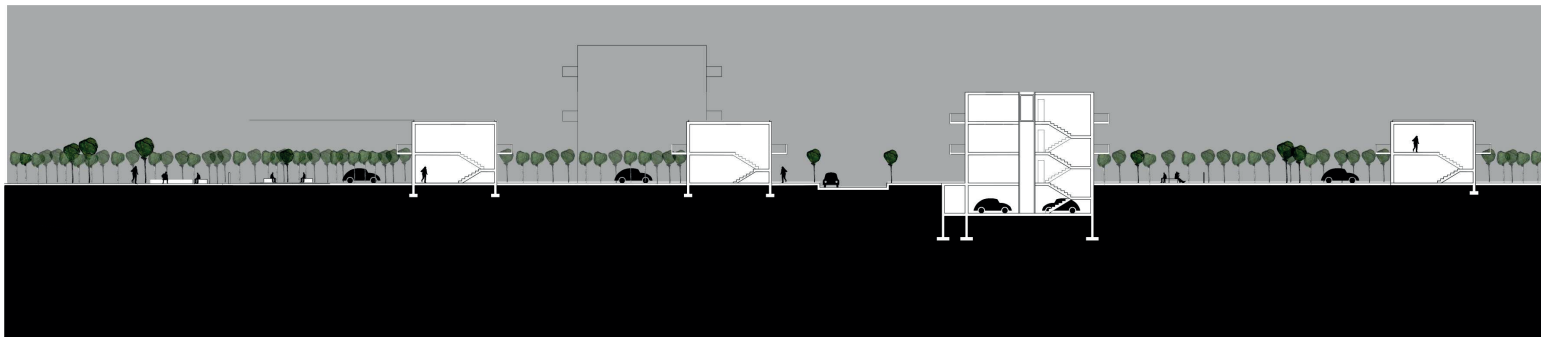

escala 1:250

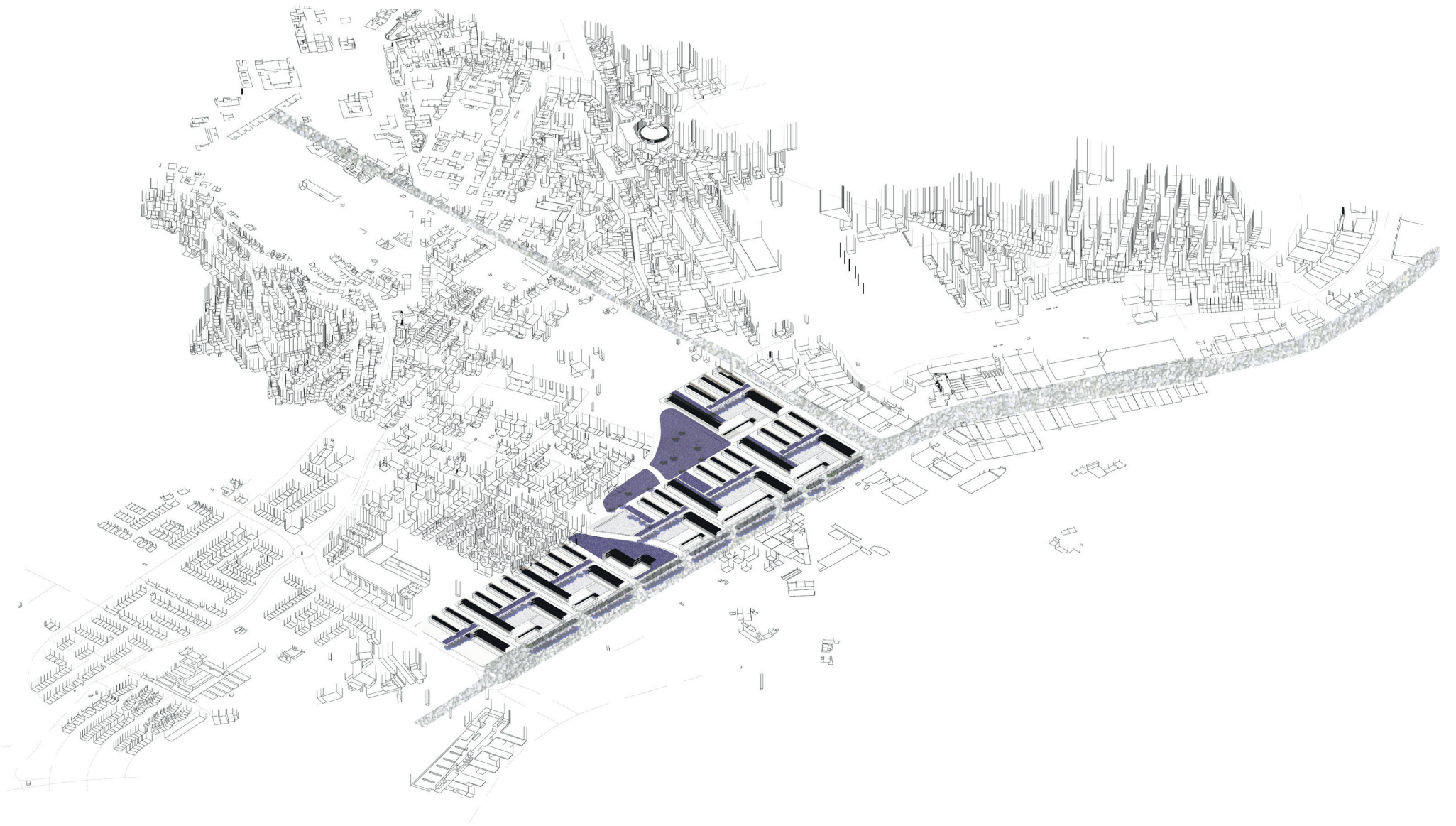

total: 14.4 ha
 ● vial: 2.8 ha 20%
 ● público: 3.4 ha 24%
 ● privado y semiprivado: 50%

escala 1:5000

EXERCICI 4 - CREIXEMENT DE LA CIUTAT /REINTERPRETACIÓ D'UN MODEL D'ASSENTAMENT

E4

El darrer exercici del curs de urbanística II, és de proposta i pre-tén introduir un nou teixit urbà dins d'un ciutat analitzada al llarg de tot el curs. Partint de la hipòtesis de tabula rasa o de demolició selectiva, es demana elaborar un projecte de reforma urbana, que consisteix en escollir un o diversos models triats pels professors i encaixar-los en l'emplaçament escollit.

L'exercici de Malika Elmhamdi proposa confeccionar una estructura urbana basada en la forma del territori, introduint el verd territorial dins la ciutat i recuperant les antigues rieres com a espais lliures per al gaudi de la ciutadania. En la recuperació d'aquesta riquesa natural apareix una nova forma de creixement basada en el projecte de Fredensborg de Jorn Utzon que pel seu aspecte orgànic i la seva gran adaptabilitat permet referenciar la forma del territori, seguint els recorreguts de les antigues rieres.

L'emplaçament del nou teixit urbà sorgeix del creuament de dos antics cursos d'aigua (avui canalitzats), té una superfície d'unes 3 ha. i un desnivell d'un 8% cap a les antigues traces d'aigua. La proposta d'ordenació de baixa densitat permet estendre el verd dins la trama urbana, modificar la xarxa viària actual, en favor de la creació d'un nou parc lineal, i no perdre les visuals i el contacte amb el sòl rural i el mar. Igualment, la tipologia escollida (vivenda pati) s'adapta perfectament al terreny natural i queda arrecerada del carrer principal per la seva disposició en cul de sac i per l'espai de filtre que proporciona el pati.

LLORET DE MAR

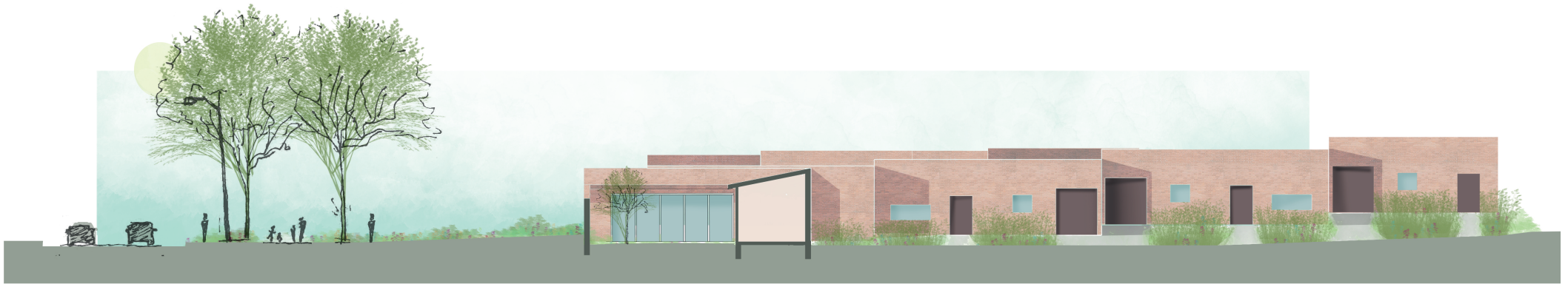
ESCALA: 1/2000

- PLAZAS
- PASEO
- PARQUES
- MONTANA

MALIKA EL MIHAMDI _ T22 _ URBAN E3

SECCION A 1/250

SECCION B 1/250

SECCION C 1/250

MALIKA EL MHAMDI _ T22 _ URBAN E5

ESQUEMA 1/10000

MALIKA EL MHAMDI _ T22 _ URBA II E5

L'adaptació d'un model edificatori en un nou context implica la necessitat d'analitzar prèviament l'estructura urbana i les singularitats que presenta la ciutat on s'insereix. L'atenció sobre les estructures viàries preexistents són, en aquest cas, fonamentals en la definició de l'estructura viària de la proposta. Al mateix temps, és també precisa una mirada acurada sobre les tipologies edificatòries que s'empren en la proposta, per tal d'ajustar els accessos i plantejar per primera vegada per a l'estudiant temes com la urbanització o els desnivells en els traçats.

EXERCICI 4 - CREIXEMENT DE LA CIUTAT /REINTERPRETACIÓ D'UN MODEL D'ASSENTAMENT

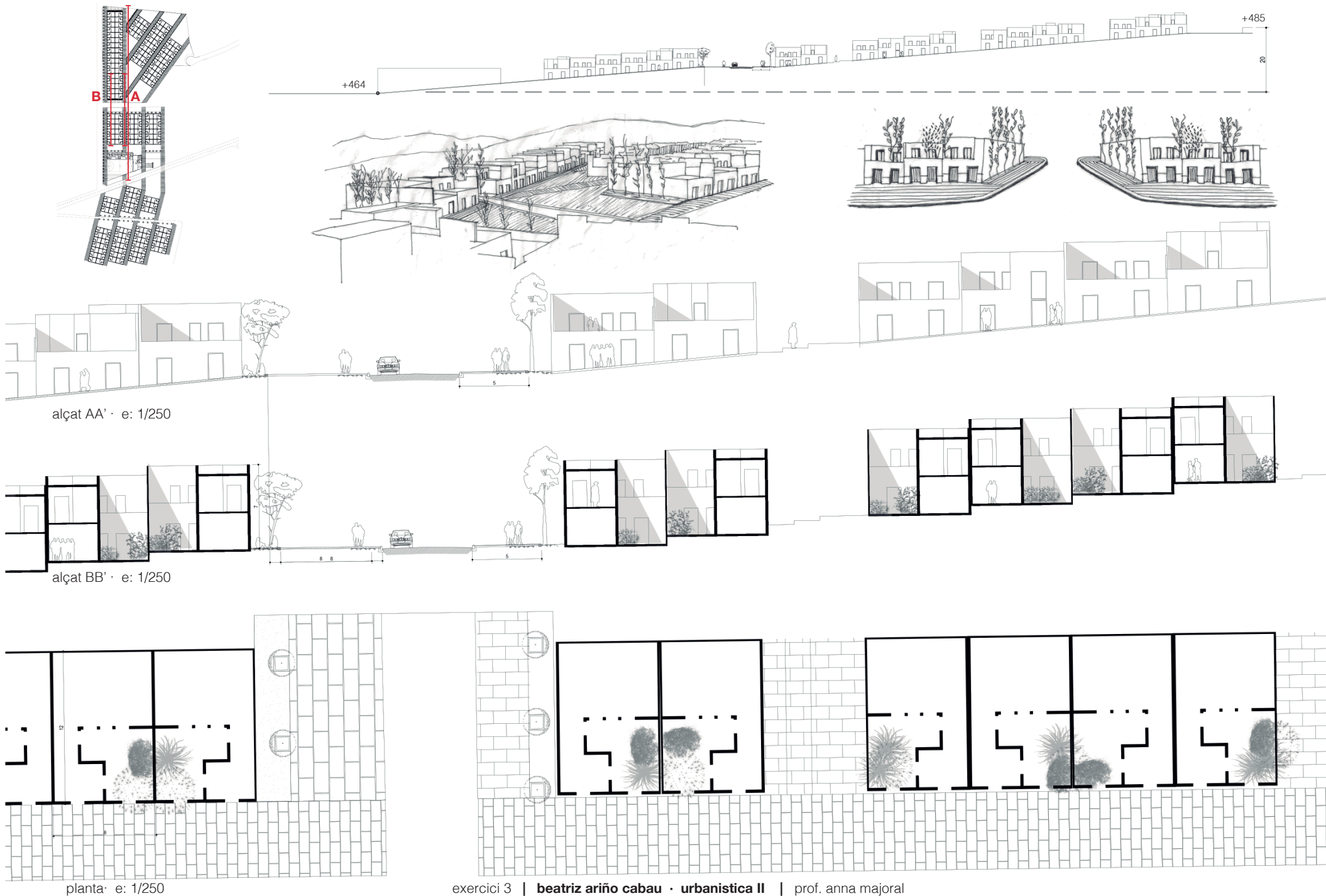
E4

planta general · e: 1/1000

esquema
e: 1/10000

exerciul 3 | beatriz arino cabau · urbanistica II | prof. anna națural

alçat AA' · e: 1/250

alçat BB' · e: 1/250

planta · e: 1/250

exercici 3 | beatriz ariño cabau · urbanística II | prof. anna majoral

exercici 3 | **beatriz ariño cabau** · urbanística II | prof. anna majoral

Silvia Duque i Juan García

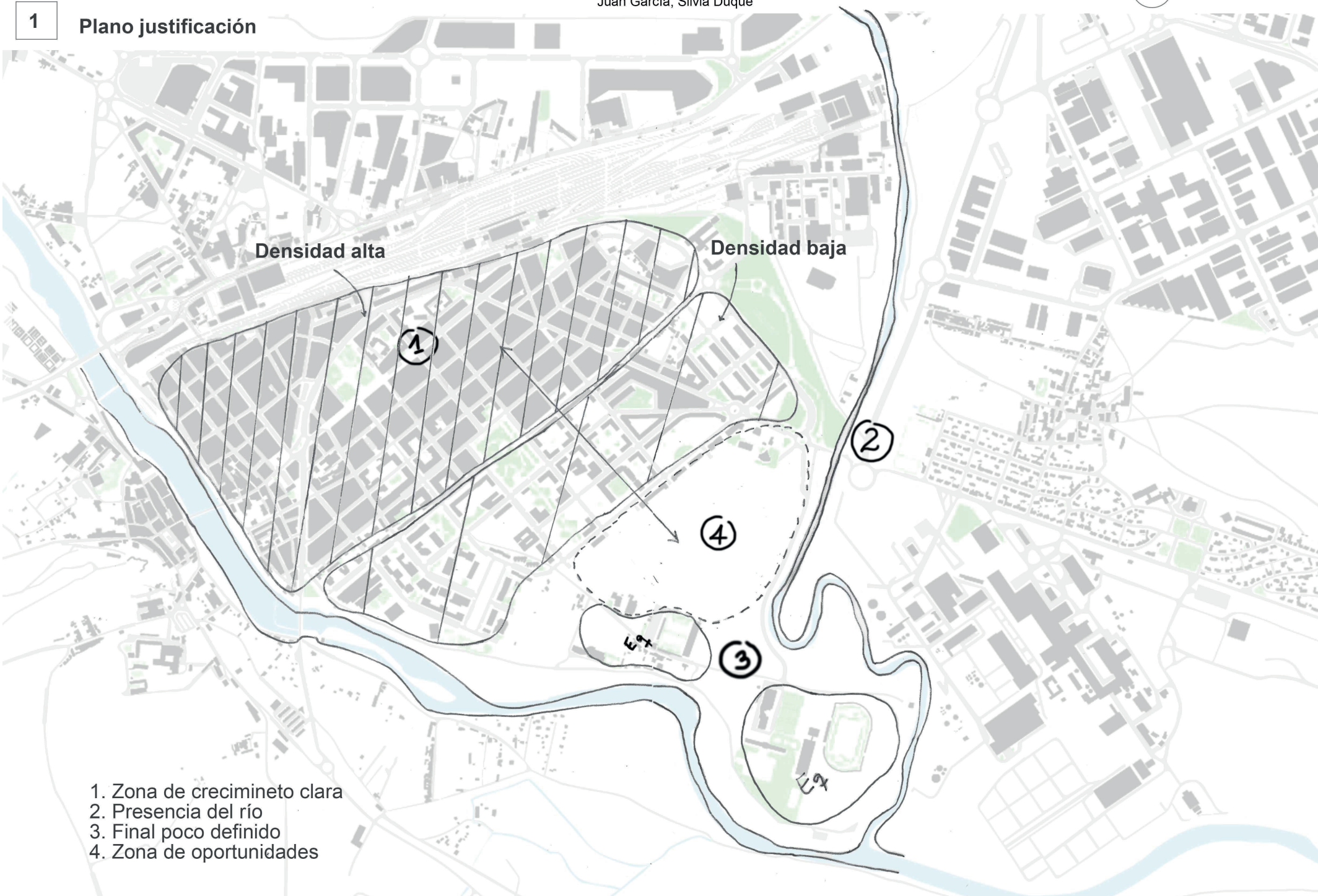
EXERCICI 4 - CREIXEMENT DE LA CIUTAT /REINTERPRETACIÓ D'UN MODEL D'ASSENTAMENT

E4

L'exercici resol feliçment una aproximació a la ciutat escollida i justifica degudament la posició de l'emplaçament on s'ubicarà la proposta, tenint en compte al mateix temps els condicionants orogràfics de l'indret per tal de prendre decisions projectuals. Els estudis previs que acompanyen la proposta garanteixen al menys una mirada acurada sobre els condicionants a tenir en compte abans de la intervenció, una actitud que haurà de ser constant en el futur d'aquests estudiants. Aquesta manera de procedir s'estima essencial per poder garantir resultats de vàlua en aquestes intervencions.

1

Plano justificación

- 1. Zona de crecimiento clara
- 2. Presencia del río
- 3. Final poco definido
- 4. Zona de oportunidades

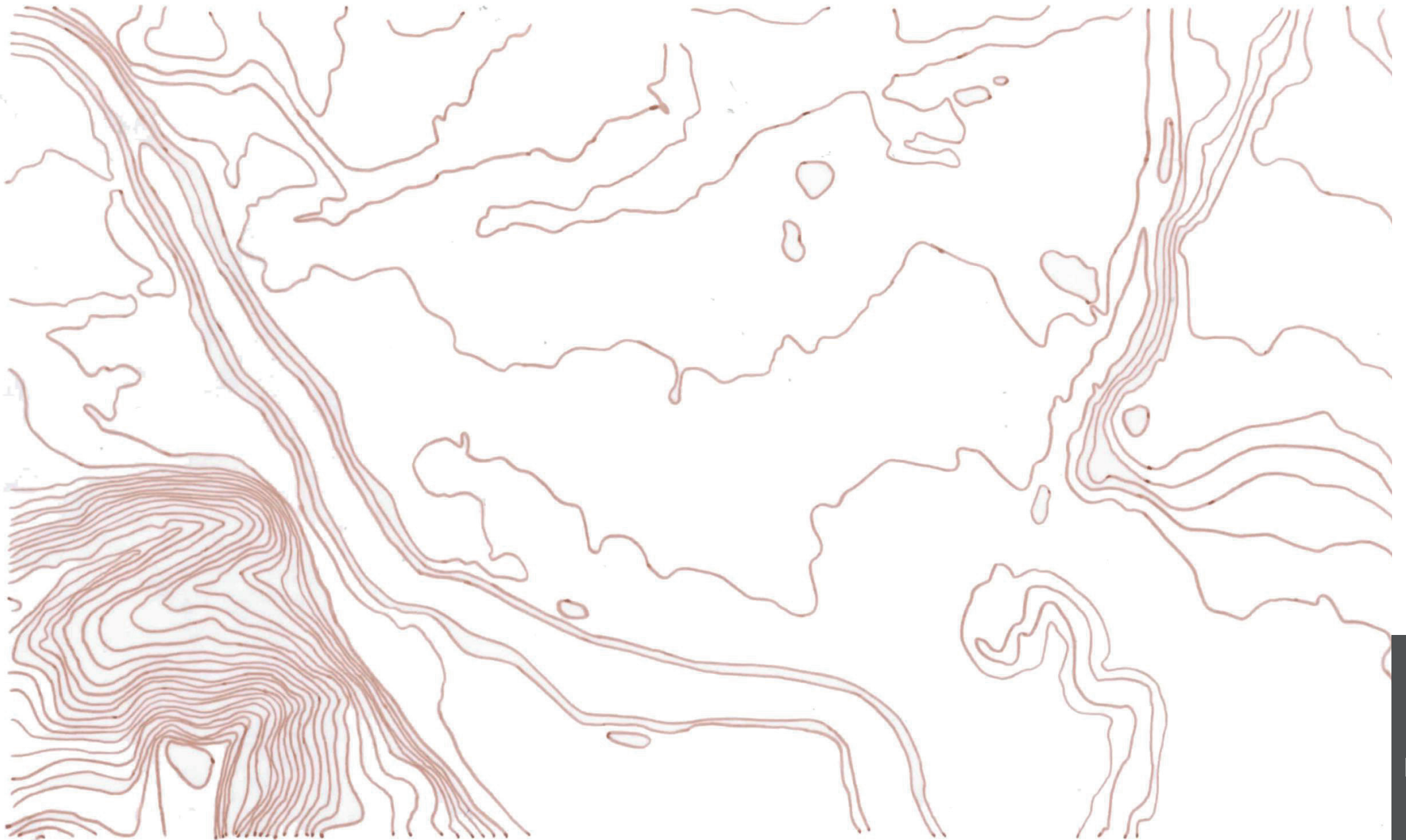
Zona de crecimiento clara

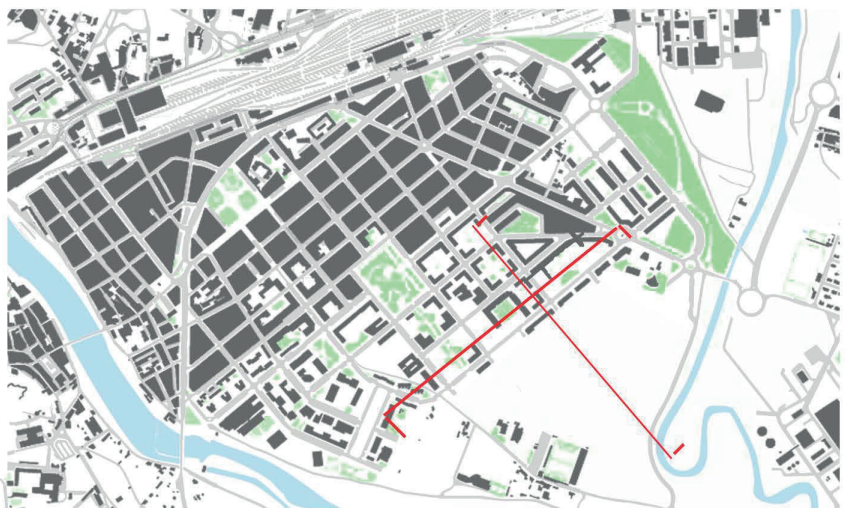
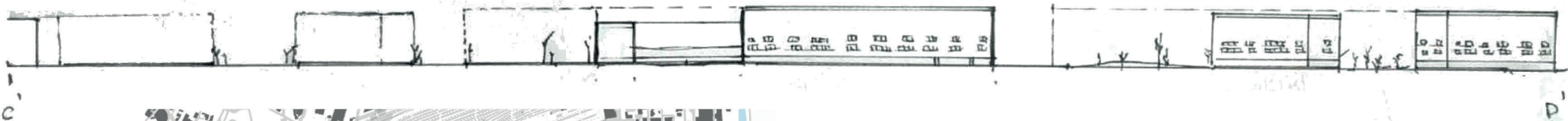
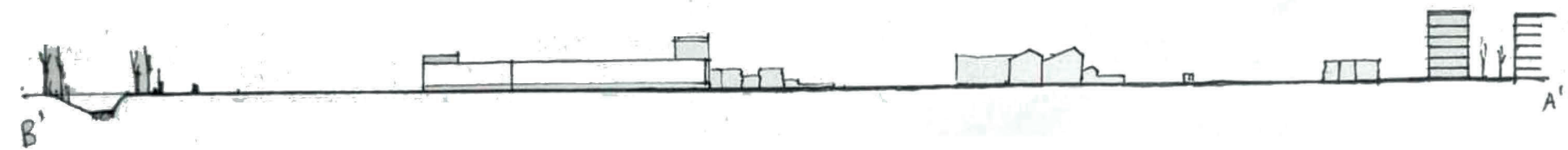
Topográfico

E. 1:10000

E. 1:2000

- 1. Viario
- 2. Espacio verde
- 3. Equipamientos
- 4. Islas
- 5. Acceso

1. Comunicar equipamientos
2. Delimitar el perímetro de la ciudad
3. Usar la misma tipología de casas unifamiliares

Frente Marítimo. Carles Ferrater
Modelo disimétrico

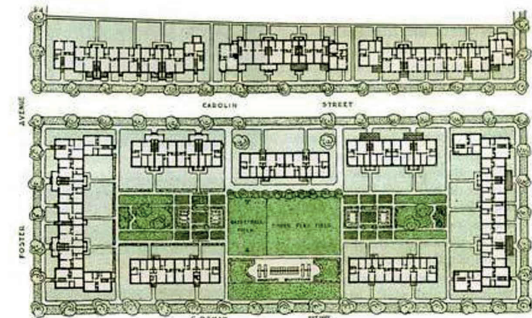
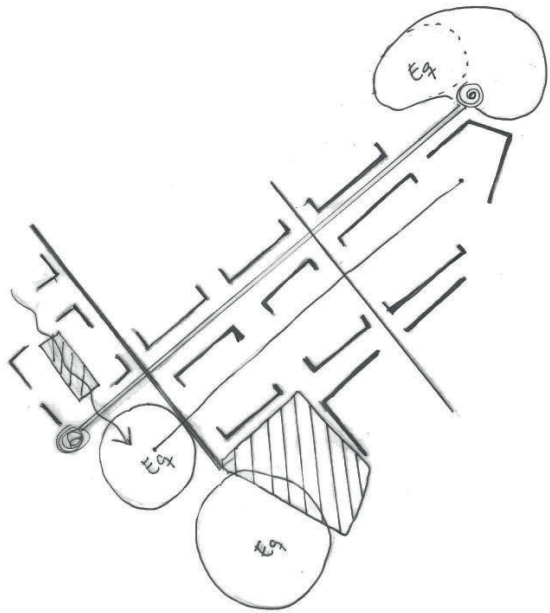
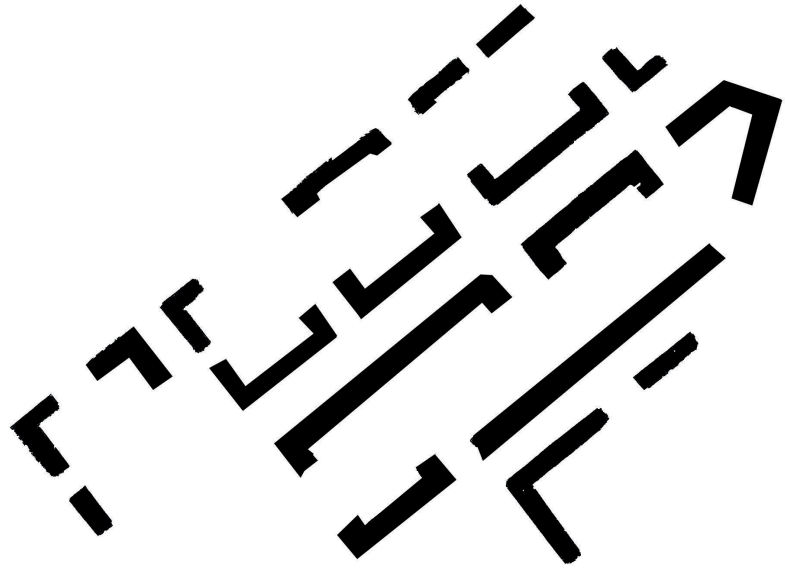

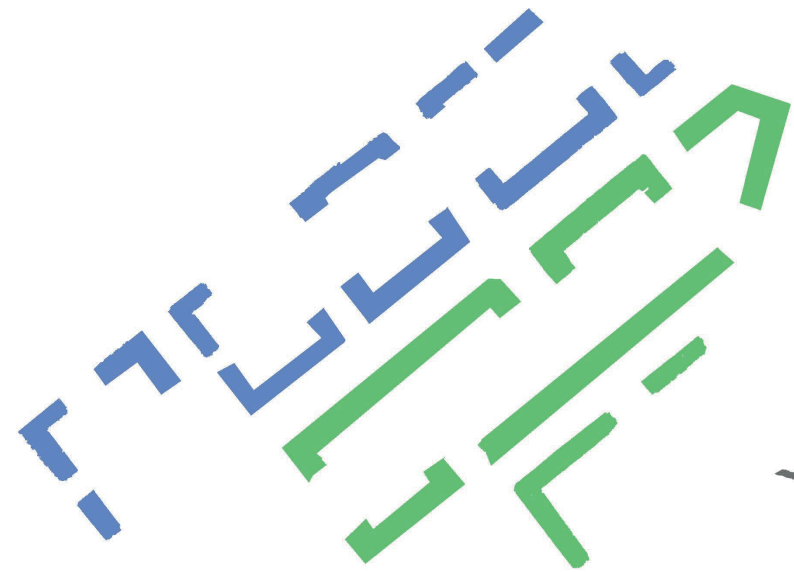
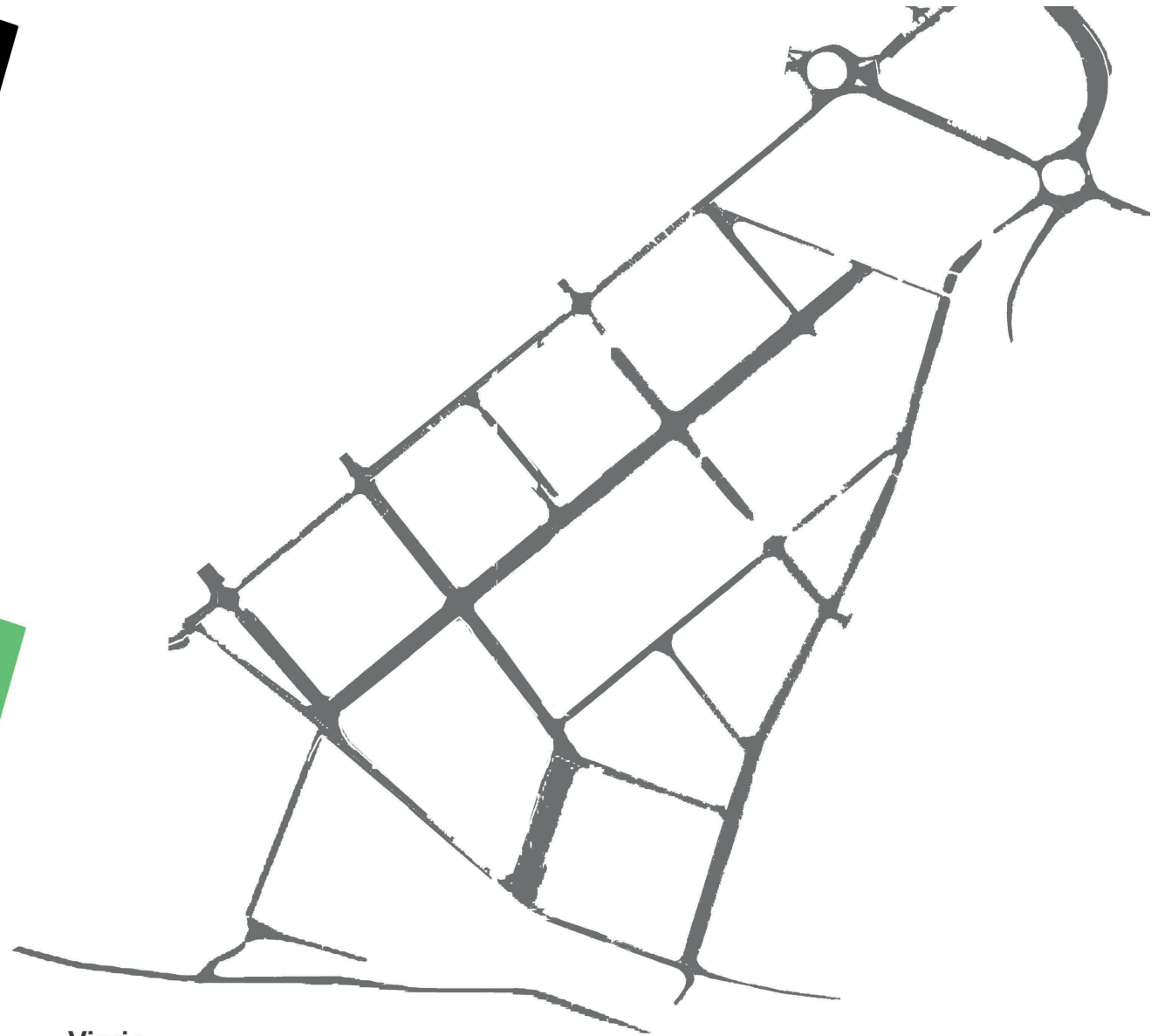
Fig. 5—The first unit of Sunnyside, built in 1924

Sunnyside Garden. Clarence Stein
Model d'agrupació d'illes

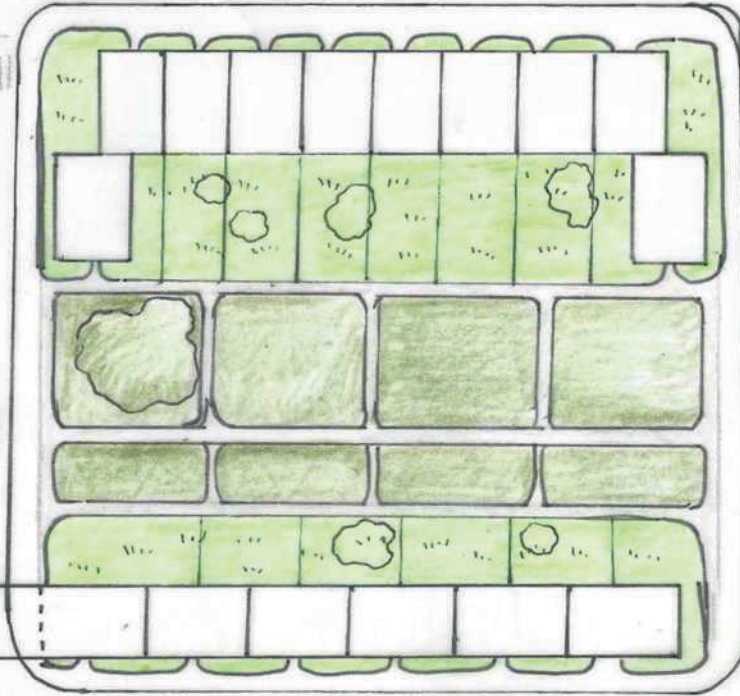
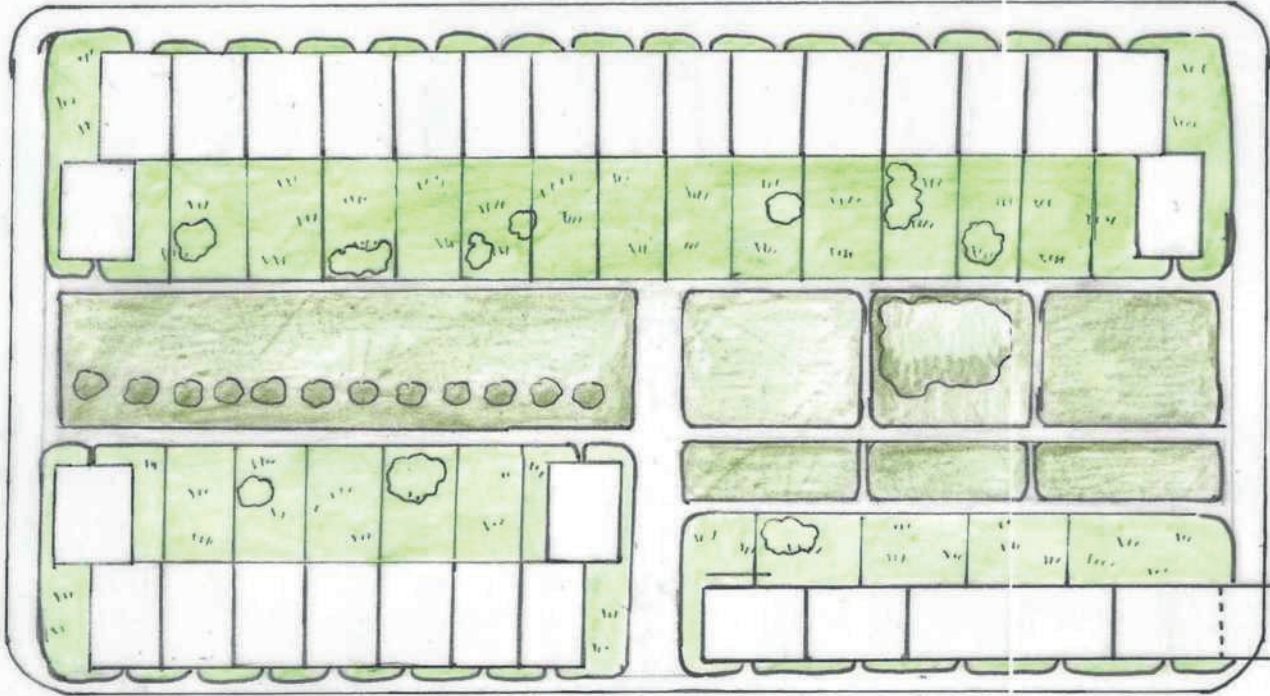
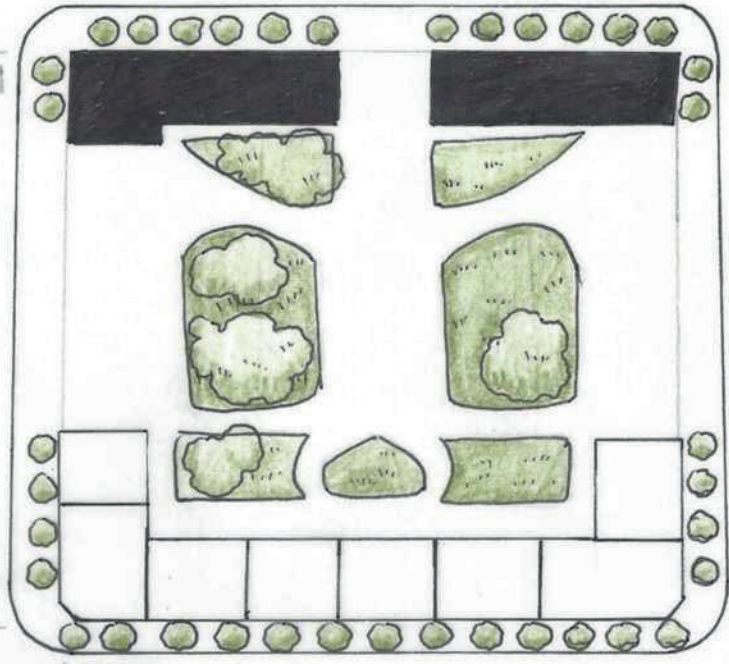
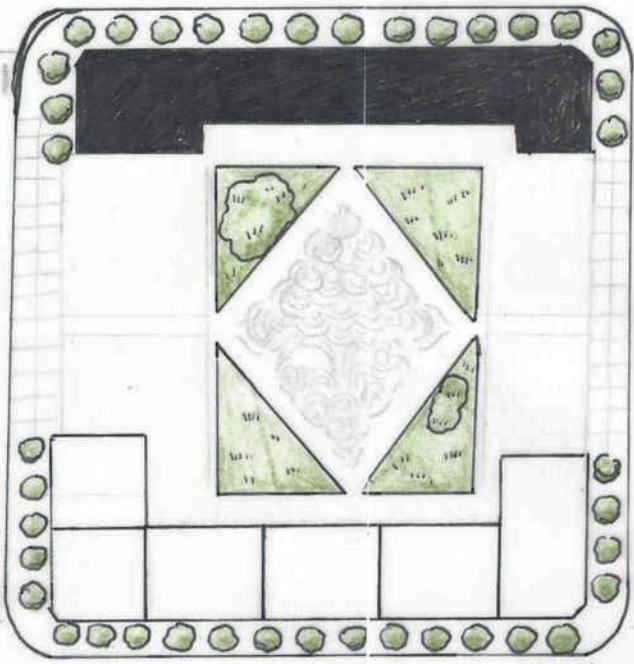
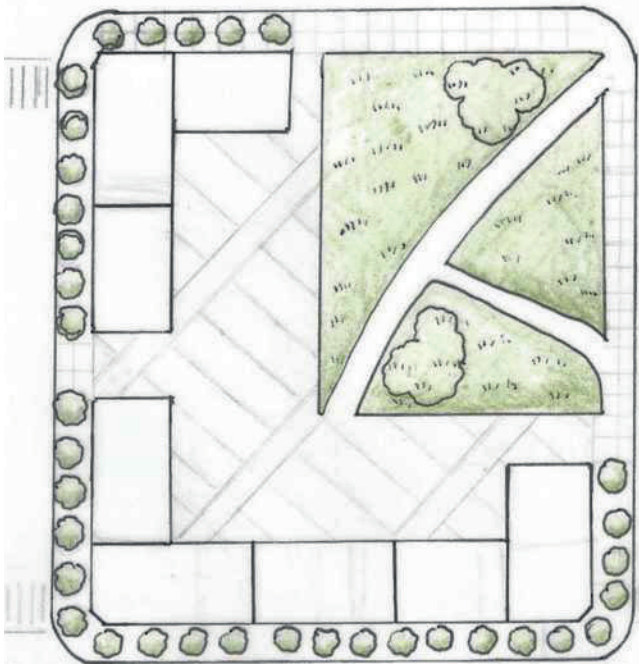

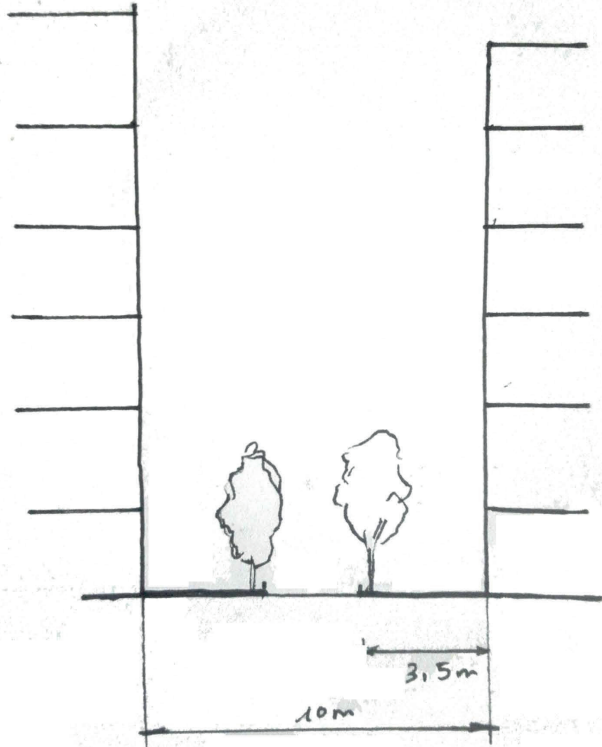

Nolli

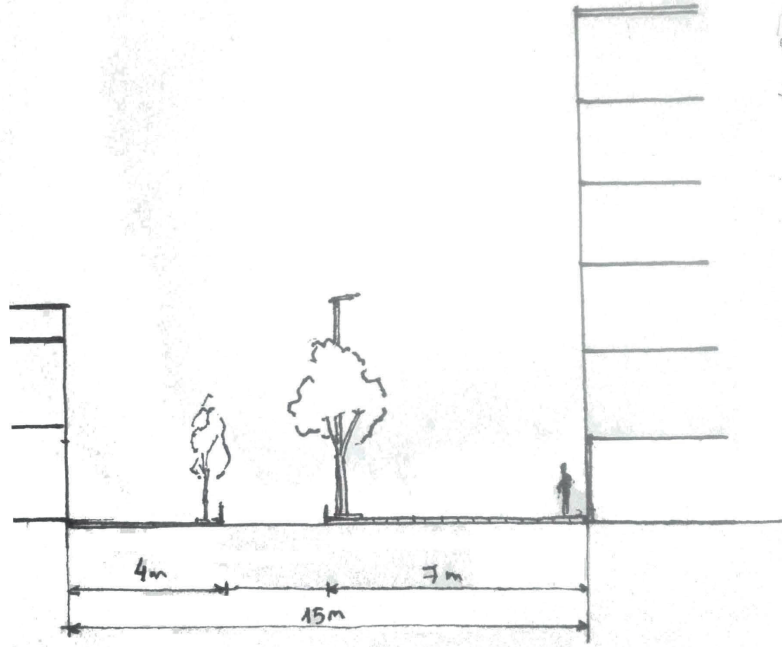
Morfología tipológica Unifamiliar PLurifamiliar

Viario

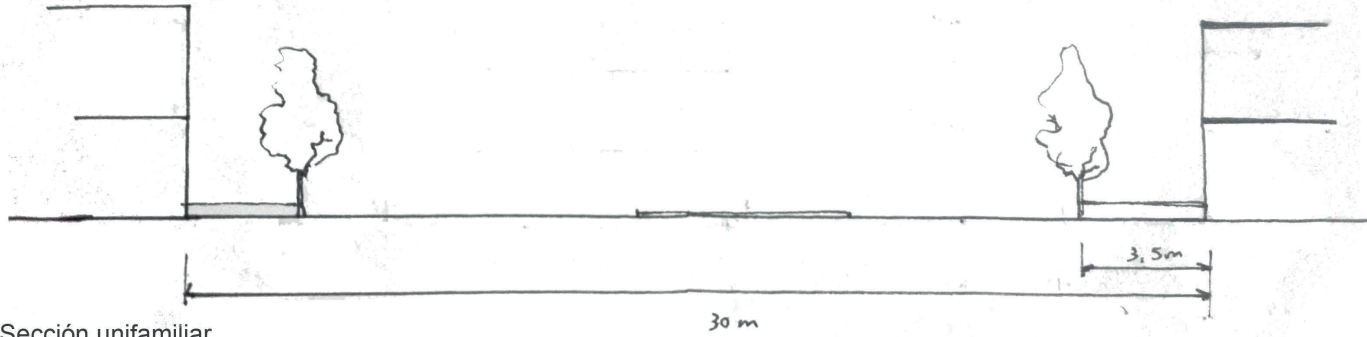

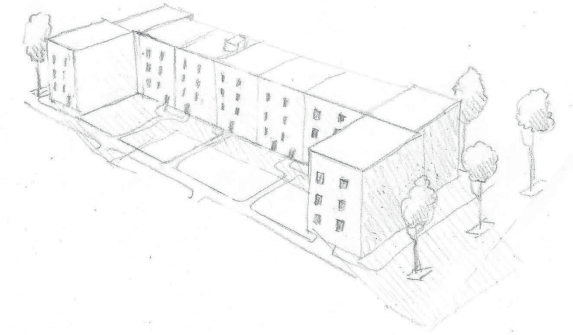
Sección plurifamiliares

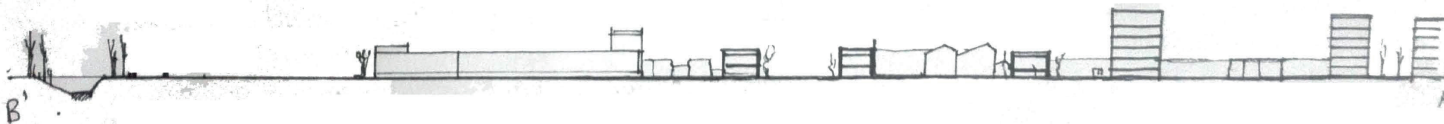
Sección disimétrica unifamiliar - plurifamiliar

Sección unifamiliar

Axonométrica de un conjunto de viviendas unifamiliares

Perspectiva calle principal disimétrica

CLOENDA

El primer dia de classe fem, en el primer minut i sense explicació prèvia del contingut del curs, un petit exercici. Els mostrem la imatge adjunta, i els fem imaginar que són ja arquitectes urbanistes, i han estat escollits per una important revista d'arquitectura per tal de fer un article reflexiu sobre aquesta imatge. Aquest escrit, que realitzen en uns 10 minuts, el conserven fins a final de curs, en què tornem a fer exactament el mateix exercici: tornen a escriure en el mateix context.

El resultat és per a ells encoratjador, especialment quan comparen els dos escrits, en la mesura en què s'adonen del que han après al llarg del curs, ja que les reflexions que exposen en aquesta segona temptativa són molt més raonades i elaborades del que varen fer el primer dia. La visió que tenen sobre la ciutat i els seus elements constituents és, a totes llums, diferent.

BIBLIOGRAFIA RECOMANADA

KOSTOF, S.: The City Shaped. Urban Patterns and Meanings Through History, Bulfinch Press, 1991.

MORRIS, A. E. J.: Historia de la forma urbana, Gustavo Gili, 2001.

BUSQUETS, J.: Barcelona. La construcció urbanística de una ciutat compacta, El Serbal, 2007.

SOLÀ-MORALES, M.: Les Formes de Creixement Urbà, LUB, 1974, i edicions posteriors.

ETSAB URBANÍSTICA 2 **TARDES**

9 788498 808728